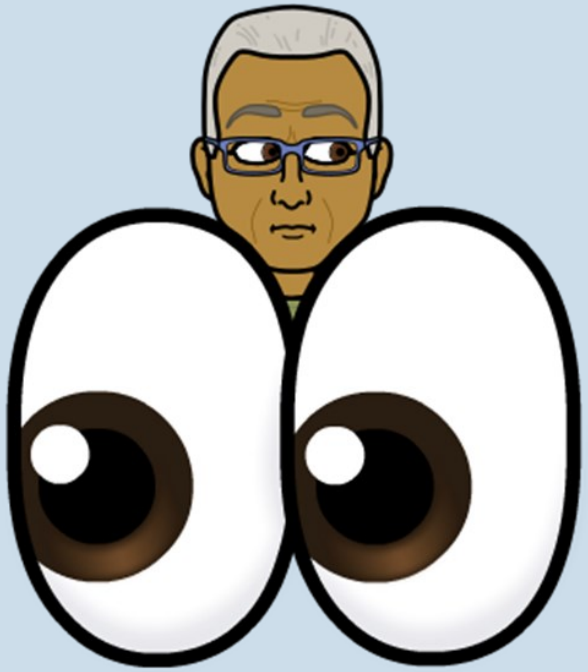


SCHEEFPOEPEN

PIETER POTTENKIJKER EN HET MYSTERIE VAN HET VREEMDGAAN



PROLOOG

Pieter Pottenkijker, de inmiddels wereldberoemde onderzoekende reporter van De Kolderkrant - altijd alert en attent – gaat weer eens op reis. Hij dacht zelf dat het deze keer een reisje van prutsen en pielen zonder pottenkijkers zou worden, maar hij leerde al gauw een ander liedje en een toontje lager te zingen. Zeker toen zijn redactie van zijn plannen hoorde. Want, hoewel oude bokken stijven horens hebben, blijkt Pieter vreemd te willen gaan! Samen met zijn lief. Dat dan weer wel. En dat maakt het meteen ook weer ingewikkeld.

In een ideale relatie zijn partners elkaar immers trouw en wordt er niet buiten de pot geplast. Maar in werkelijkheid blijkt dat - ook bij Pieter Pottenkijker dus - niet altijd het geval. “Sommigen overkomt het en anderen kiezen er bewust voor elders aan hun trekken te komen,” aldus Pieter daarover.

De lezers en lezeressen van Pieters’ verslag moeten nog even geduld hebben. Want, waar de redactie van De Kolderkant voor deze nazomer al stupide anekdotes, absurditeiten en smeuïge verhalen belooft, blijkt Pieter vooreerst vooral bezig met de voorbereiding op het vreemdgaan zelf. Hijzelf spreekt trouwens van een onderzoek dat hij wil uitvoeren naar het mysterie van het vreemdgaan. ”En ja, dat vraagt dan wel ervaringsdeskundigheid,” vertelt Pieter. “Ik ben, zoals de Friezen wel eens zeggen, net een nijmelkte koe. Een nieuwsgierig aagje, die mensen graag de hemd van het lijf vraagt én daarbij graag uit zijn ogen kijkt.”


I'M IN LOVE



PROLOOG

Nederlands wordt regelmatig opgeschrikt door scheve schaatsen. Juice-kanalen en roddelpers smullen ervan. De kijkers en lezers van deze programma's en bladen overigens net zo zeer.

Een ondernemer die zijn hond een grootse begrafenis geeft, burgemeesters die een scheve schaats rijden, priesters die meer met lichamelijk genot dan het zieleheil bezig zijn, dronken predikanten, admiraals die aan dek zitten te breien, corrupte bestuurders, failliete kunstenaars en frauderende hoogleraren. De roddelcultuur beleeft hoogtijdagen. Je vraagt je af hoe dat komt.

Volgens onderzoekers heeft dit te maken met het feit dat de kijkers en lezers van deze verhalen er een haat liefde verhouding mee hebben. Ze vinden het ongehoord aan de ene kant, maar zijn jaloers aan de andere kant. Roddelen over vreemdgaan is tegenwoordig big business, roddel is entertainment. Hoofdredacteuren, presentatoren en zelfs de paparazzi zijn Bekende Nederlanders. Kortom roddel is in, geaccepteerd en stevig geworteld in onze huidige cultuur. En dus kan Pieter Pottenkijker niet achterblijven.

"Er was en is - ook in de zeventiende eeuw al - een markt voor smeuïge en sensationele nieuwtjes waarin bekende en prominente personen een rol spelen. En er waren en zijn schrijvers en drukkers die er in voorzagen en voorzien en boek- en pamfletverkopers die hun brood verdienden met het aan de man brengen van al die boekjes, gedichten, liederen en schotschriften. Buum & Buum bijvoorbeeld danken er hun carrière aan. Ze zingen liederen en declameren gedichten waarin in niet mis te verstane bewoordingen de seksuele escapades van zowel de elite als het gewone volk uit de doeken werd gedaan. Hoewel niet met naam en toenaam genoemd, iedere goede luisteraar weet waarover het gaat."

"Het meest smakelijke deel van de roddel wordt natuurlijk gevormd door de affaires en schandalen zelf, die de aanleiding zijn. En menig Nederlander is vervolgens als Nieuwsgierig Aagje zelf. Ze willen – net als Pieter – het naadje van de kous weten. Om er vervolgens tegelijkertijd van te walgen en te genieten.


GOOD NEWS
XLarge
+ Vriendin
Samen voor maar
KLEDING,
maar ook zuinig
Máxima:
PEPERDURE
KLEDING,
maar ook zuinig
Het Bikini Dieet
Razendsnel
5 kilo slanker!
PRIVÉ
Sylvie en Raf leren Damian kennen
'Beatrix 2x zo duur als Elizabeth!'
Weekend
party
PARTY GET!
ANGELA GENIET VAN HAAR SCHEIDING!
PRIVÉ special
De zomer van Yolanthe
Beatrix' varende paleis
Wat zien lange vrouwen in kleine mannen?
Bekijk de beroemdste billen van de wereld
Wie woont echt in het kasteel van Disney?
Vakantieliefdes
de gekste verhalen
President in zwembroek
Verlegen Sarah Jessica: carrière door SEX
200/0 ZOMER
Story
ANGELA 'KLUIVERT' VLUCHT MET ZOO
Zó verli
marie claire
top-res
de favorieten

HET ZELFINTERVIEW



Om zijn reis wat beter te kunnen voorbereiden sprak Pieter met de ervaren vreemdgangers Damian, Lotte en Isaak. Wat zij te melden hadden zal Pieter hier niet herhalen. Wel kan hij zijn lezers verklappen dat hij er rode oortjes van kreeg. Toch konden zijn gesprekspartners hem niet verder helpen. Zij putten uit ervaringen waar Pieter niet naar zocht.

Om wat meer grip te krijgen op de achtergrond van zijn beweegredenen koos Pieter voor een zogenaamd zelfinterview. Een variant op het meer gekende zelfportret dat kunstschilders plachten te schilderen. Een zelfportret dus in woorden, om het maar zo te zeggen.

Zijn eerste vraag aan hemzelf was: “Waarom ga je vreemd?” Pieter: “Ik ga niet bewust vreemd. De keuze hiervoor gebeurde gewoon. Omdat ik reporter ben word ik telkens omringd door nieuwe mensen en omgevingen. Ik houd van de spanning die daarbij komt kijken. Dus nu ik het aangeboden krijg, sla ik het liever niet af.”

De volgende vraag is: “Hoe gaat dat vreemdgaan in z’n werk?”
Pieters’ antwoord: “Wanneer ik na werk op een borrel terechtkom dan praat ik graag met de vrouwen van de redactie van De Kolderkrant. Vooral als ik een drankje op heb. Op dat soort avonden eindig ik vaak met een hoofd vol leuke ideeën in mijn bed. Of in andermans bed, als ik teveel gedronken heb en er geen BOB beschikbaar is. Als ik de inspiratie niet op een borrel kan krijgen dan lukt het meestal wel tijdens het mijmeren over onontdekte pleziertjes.”

HET ZELFINTERVIEW - VERVOLG



Pieter vervolgd: “Dat mijmeren is naast heel inspirerend ook best lastig. Ik bekijk de opties die ik heb of bedenken kan dan vanuit elke denkbare invalshoek en dus vanuit een meervoudig perspectief. Het resultaat is iets dat vaak wel vijftig tinten kent. Of meer!”

De volgende vraag dan: “Komt de redactie van De Kolderkrant ooit te weten dat je gedachten aan of wezenlijk vreemdgaan bent gaan ontwikkelen?"

“Wis en waarachtig. Maar, ik laat geen sporen van mijn bedenksels achter. Ik heb daarover bijvoorbeeld nooit digitaal contact met mijn chef. Meestal bellen we of praten we in het echt, en ik opper alleen mijn gedachten als ik een kans op succes ruik. Anders gaat, voor je het weet, een ander met mijn gedachten aan de haal. Zo voorkom ik ook dat ik in de problemen kom en mijn kansen op verre reizen naar het vreemde verpruts.”

Dan de meest wezenlijke vraag: “Waarom verbreek je jouw relatie niet?”

Pieter, verbolgen: “Welke relatie moet ik verbreken? Die met mijn lief Adri? Of die met De Kolderkrant? Zij betekenen de wereld voor mij. Ik zie mijn toekomst met hen samen. Het is daarom dat ik mijn gedachten voor mijzelf houdt. Tot het moment dat het passend is daarover te spreken!”

“Wat zou je ervan vinden als een van die partners vreemdgaat?”

“Dan vergaat mijn wereld! Als dat mocht gebeuren dan weet ik zeker dat ik de weg en mijn werk kwijt ga raken. Gewoon, omdat ik het niet verkroppen kan en dus verdrinken zal! En neemt u van mij aan, als Pieter Pottenkijker in de lorum is, dan vliegen de deksels van de potten!”


Why am I
the way that
I am?

HET STOF WAAIT STEVIG



De lezers van Pieter Pottenkijkers' Kolderkrant weten niet hoe ze het hebben? Gaat hun Pieter werkelijk vreemd? Pleegt hij overspel en is hij ontrouw aan zijn partners?

Pieter haast zich om eenieder gerust te stellen. Althans, hij doet verwoede pogingen daartoe! "Ik ga slechts het mysterie van het vreemdgaan onderzoeken. Neemt u van mij aan dat ik dat niet in mijn of zelfs zonder onderbroek doe. Het is een serieuze verkenning van het onbekende, omdat ik na zoveel jaren de grassprieten van het bekende wel ken."

Natuurlijk, ik zal dit onderzoek dit keer – helaas en tot mijn verdriet – niet doen met mijn vaste maatjes, Ton Bond en zijn meissie Linda. Niet omdat ik dat niet wil, maar omdat het niet gaat. Ton Bond en zijn meissie hebben nu andere zaken aan het hoofd (van Linda) en dus ben ik gedwongen vreemd te gaan. Omdat de meeste mensen echter vreemdgaan met een bekende, heb ik – samen met mijn lief – ook voor die optie gekozen. Waarbij de keuze is gevallen op Buum John en diens partner Wil de Jager! Je zou dus eventueel wel kunnen spreken van partnerruil!"

Buum John en zijn partner Wil de Jager, kennen de vaste lezers en lezeressen van De Kolderkrant zeker. Buum John is de ene helft van het in Nederland wereldberoemde zangduo van het hete levenslied: Buum & Buum. De andere helft is overigens net zo bekend en beroemd: Buum Hennie. Wil de Jager is de impresario van het duo. Niet uit vrije wil, maar omdat zij zo ongeveer de enige is die de beide heren in het gareel kan houden. Al mogen wij ook Henny, de partner van Hennie, niet uit het oog verliezen, want zij heeft een duim waaronder zelfs het kleinste duimpje van het stel niet vandaan weet te komen!


Gonna
Miss
You!

ALLE REMMEN LOS



Nu Pieter alle schroom van zich heeft afgeschud en het vreemdgaan heeft omarmd, denkt hij ook aan een ander dan gebruikelijk vervoermiddel voor zijn reis en onderzoek.

Vanwege de energiecrisis ging zijn eerste gedachte naar een klomp met een zeiltje, maar de klomp bleek onvoldoende ruimte te bevatten voor zowel Pieter als zijn lief Adri. Laat staan dat er nog ruimte zou zijn voor wat bagage. En de piepers moeten toch echt ook mee!

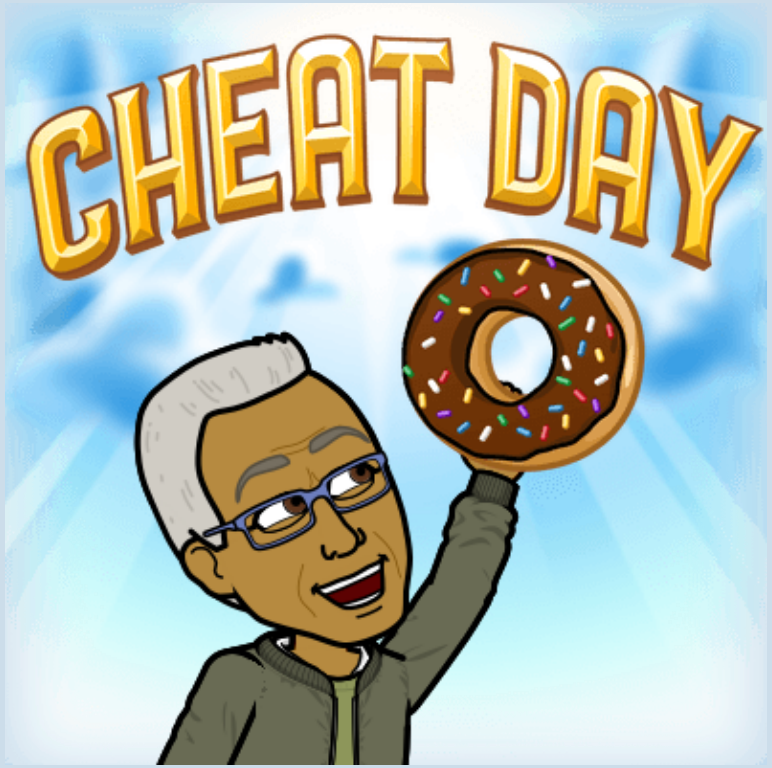
Vervolgens werden de step en de elektrische fiets in overweging genomen, maar een stepje heeft Pieter zelfs in zijn jeugd nooit gehad, dus hij zou moeten oefenen in het gebruik ervan en daarbij rijst de vraag of zijn conditie daarvoor toereikend genoeg is. De elektrische fiets bleef lange tijd een optie, maar de keuze daarvoor zou betekenen dat Pieter pas zou aankomen op de dag van het geplande vertrek.

Vervolgens is er door Pieter gekeken naar drijvende motoren, zoals een motorboot of een jacht, maar die overschreden weer het door De Kolderkrant beschikbaar gestelde budget. De trein werd slechts kort overwogen. Bij NS zien ze Pieter natuurlijk het liefst reizen met de trein, maar door de bij de spoorwegen dreigende stakingen (bovenop het toch al knellende personeelstekort) bood de trein geen vertrek- of aankomstgarantie.

Hoewel Pieter er bijvoorbeeld nog voor had kunnen kiezen om er een actieve en avontuurlijke rit van te maken met een quad of had kunnen besluiten tot het huren van een Segway (die mag niet op de snelweg), bleek ten langen leste de vertrouwde auto wellicht een weliswaar kostbare (de brandstof wordt duur betaald vandaag de dag), maar uiteindelijk toch meest zekere optie.


AHOY

WIJD VERBREID

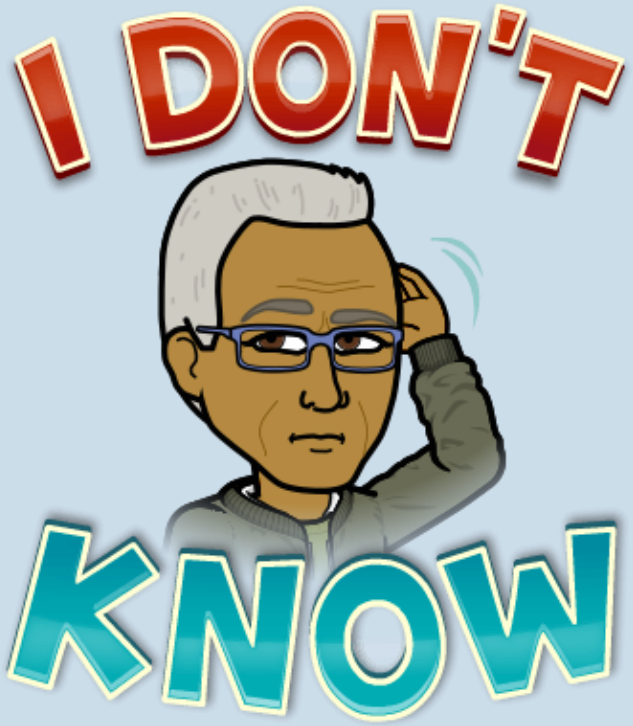


Uit de reacties op de publicaties welke De Kolderkrant inmiddels deed over Pieters' idee om vreemd te willen gaan, blijkt dat de vakantietijd vaker dit soort van gevoelens bij lezers en lezeressen oproept. Voske (37) bijvoorbeeld (geen idee wie het is, maar het is wel een bekentenis) had het tijdens haar dagelijkse hardlooprondje op het strand wel erg naar haar zin met de barman van het Turkse all inclusive-resort. “Voor ik het wist zat ik te flirten als een puber,” vertelt ze. “Verboden, natuurlijk, in elk opzicht. Volslagen idioot. Hij kon er zijn baan door verliezen, ik mijn huwelijk. Maar ik voelde me voor het eerst in jaren begeerd, zelfs al wist ik ook wel dat ik voor hem de zoveelste was. Het maakte me niet uit: ik zocht geen liefde, ik wilde aandacht.”

Naast de vakantiebestemming doet ook het mannelijk en vrouwelijk schoon menig hart sneller kloppen. Zo leert Pieter uit onderzoek in opdracht van Zoover. Zo blijkt dat 57% van de Nederlanders weleens een vakantieliefde heeft gehad. Mannen significant vaker dan vrouwen (64% versus 50%). Nu is dit natuurlijk een cumulatief cijfer en niet het jaarlijkse percentage partners dat vreemd gaat. Dat zou immer betekenen dat 1 op de 2 vakantiegangers vreemd gaat, en als je dat snel doorrekent, zou er eigenlijk niemand op vakantie kunnen gaan zonder óf vreemd te gaan óf te moeten rekenen op een vakantie in eenzaamheid, omdat de partner nu eenmaal druk doende is met een – al dan niet tijdelijke – verovering.

Maar liefst 48% gaat vreemd omdat ze sociaal-emotioneel ontevreden zijn. Mannen bijvoorbeeld willen graag waardering voelen voor de inspanningen die ze leveren. Als hij dit niet krijgt, vindt een man het moeilijk om zijn ongenoegen te uiten. Vragen om een schouderklopje wordt door veel kerels als onmannelijk beschouwd. Daarom zijn sommigen geneigd dit "schouderklopje" dan maar buiten de deur te zoeken.


I LIKE
YOU!



(GEEN) ERVARING

Pieter wordt intussen flink op de huid gezeten door zijn lezerspubliek. Een brievenschrijver vraagt hem of hij wel weet waarover hij spreekt. “Of je nou al jaren op het vreemdgaan zit te azen of al te vaak aan het kortste strootje hebt getrokken, een gedegen voorbereiding is essentieel om jezelf een goede start als vreemdgaande te geven.“

Los van het feit dat Pieter het vermoeden heeft hier te maken te hebben met een ervaringsdeskundige, laat Pieter weten dat hij een belangrijke les leerde tijdens zijn jeugd. Door te kijken naar de destijds populaire en zeer educatieve televisieserie rond Pipi Langkous.

Voor wie Pipi niet kent: Pipi Langkous is de naam van een jeugdroman – en van de hoofdpersoon daarin – van de Zweedse schrijfster Astrid Lindgren. Het is ook de naam van de afgeleide televisieserie, films, tekenfilmserie en musical. Het verhaal draait om een vrijgevochten jong meisje, Pippi (voluit Pippilotta Victualia Rolgordijna Kruizemunta Efraïmsdochter) Langkous. Ze woont samen met haar aapje, meneer Nilsson, en haar Knabstrupper paard Kleine Witje in Villa Kakelbont, tot groot ongenoegen van de morele voorhoede in het stadje, die vindt dat het gezin de basis van gezond opgroeien vormt en dat een kind niet alleen hoort te zijn, zelfs al wil het kind dat zelf. Pippi is immens rijk, ze betaalt altijd met goudstukken, en haar schat trekt behoorlijk wat criminele elementen aan, die Pippi echter altijd weet af te slaan, want ze is beresterk. Met haar vriendjes Tommy en Annika beleeft ze hierdoor allerlei avonturen.

Zijn reactie als antwoord aan de hiervoor bedoelde brievenschrijver is dan ook gelijk aan die van Pipi: ‘Hoe kan ik dat nou weten, als ik het nog nooit geprobeerd heb.’ Waarmee Pieter meteen even rechtzet dat Pippi Langkous – anders dan wel wordt beweerd – nooit heeft gepropagandeerd of gezegd ‘Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan.’ Ik ga het ervaren, en wellicht gaat het fout. En dan geldt er een andere levensles: ieder mens heeft recht op zijn eigen fouten.”


WORLD'S
-BEST-
TRY-ER

VREEMDE BESTEMMING



Pieters bestemming voor zijn nieuwe onderzoek is een vreemde, want voor de meesten nog onbekend. Er is namelijk niet gekozen voor een zoveelste verblijf op camping Des Arcades.

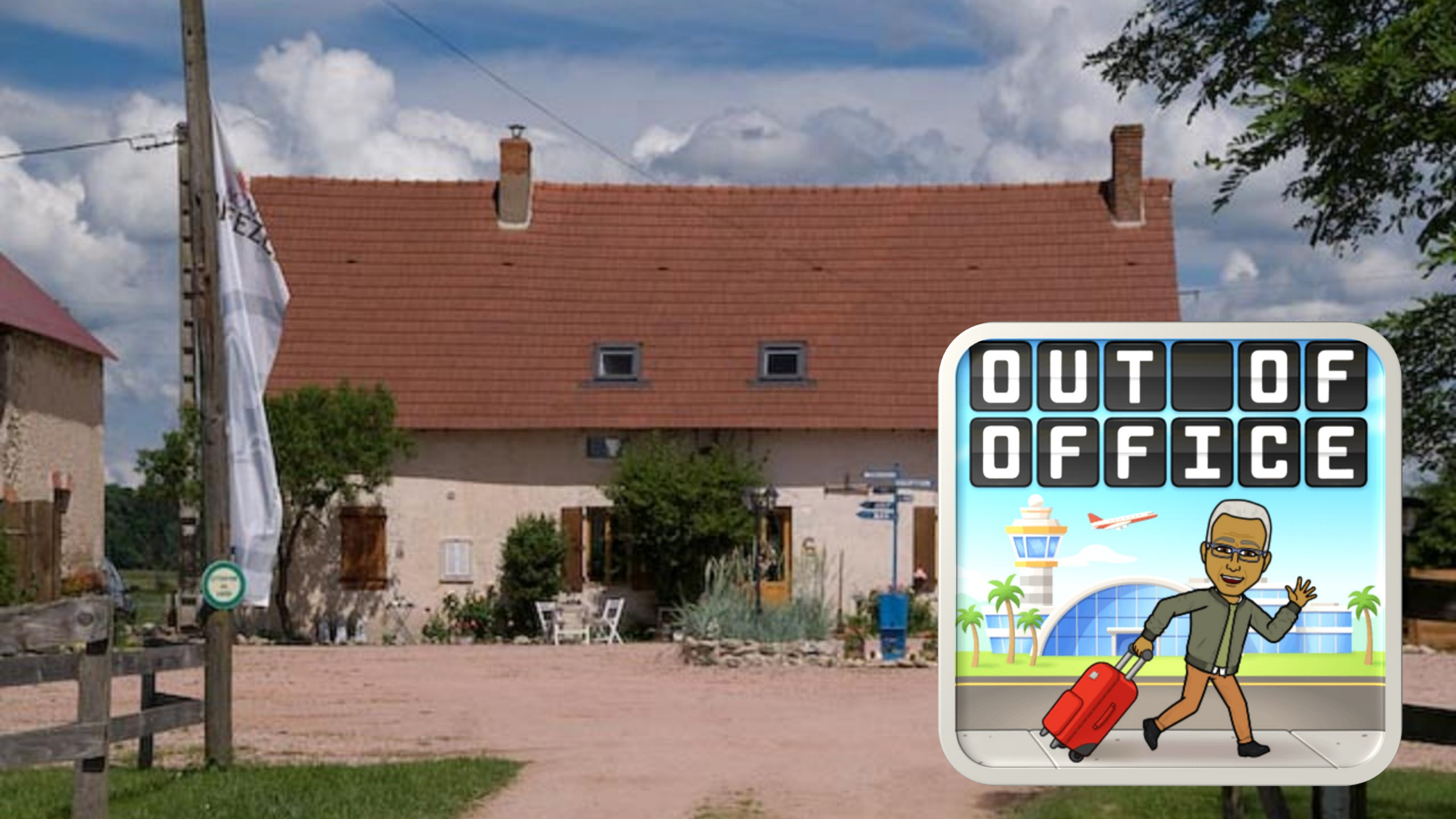
Des Arcades is een idyllisch verblijf, gelegen in een subliem groene omgeving nabij de prachtige Moulin de Saint-Martial te Saint-Pantaléon in de buurt van Cahors, de hoofdstad van het departement Lot.

De meest eenvoudige reden daarvoor is, dat de camping in de gekozen onderzoeksperiode niet beschikbaar is vanwege een grootse bruiloft die er gehouden gaat worden. En laten wij eerlijk zijn, een onderzoek naar het mysterie van het vreemdgaan uitvoeren tijdens een huwelijksplechtigheid, dat is de goden verzoeken en dus onbetamelijk.

Pieter en zijn lief moesten dus uitkijken naar een andere locatie en vonden die kras en alras. Dat is mede te danken aan Staatsraad Roel van der Molen (met Sonja aan zijn zijde). Zij wezen Pieter en zijn lief Adri op deze mogelijkheid en nodigden hen eerder dit jaar ook al eens uit voor een korte logeerpartij daar. Bij de vaste volgers van Pieter Pottenkijker gaat er wellicht al een lampje branden. Zo niet, dan is het raadzaam om Pieters' vorige mysterie (Het mysterie van niks en oneindig genot) nog eens te lezen. Voor wie die moeite niet nemen wil of kan, zal Pieter hier wat meer vertellen over het gekozen domaine.

In Midden-Frankrijk, in de mooie landelijke omgeving de Auvergne / Allier ligt een gastvrije camping met ruime kampeerplaatsen, 5 chalets, 4 Chambres d'Hôtes en 2 Gites: Domaine Sainte Marie.

Domaine Sainte Marie heeft een schitterend uitzicht over lang gerekte velden, heuvels en in de verte zelfs over de bergen. Pieter en zijn vrienden kunnen hier volop genieten van rust, ruimte en veel gezelligheid.


OUT OF
OFFICE



ALLIER

Departement Allier is een van de vier departementen in de regio Auvergne. De andere departementen zijn Cantal, Haute-Loire en Puy-de-Dôme. Moulins is de hoofdplaats van dit departement. Andere belangrijke steden zijn Montluçon en Vichy. Het departement wordt omgeven door de departementen Cher, Nièvre, Saône-et-Loire, Loire, Puy-de-Dôme en Creuse. Dit departement geldt als een erg uitgestrekt departement met verschillende landschappen, waaronder het uitgestrekte woud van de Tronçais in het noorden en de heuvelachtige streek in het zuidoosten, die bekend staat als de Montagne Bourbonnaise.

De regio Auvergne dankt haar naam aan een Gallisch volk met de naam Arverni, dat de Auvergne en het departement voor lange tijd bevolkte. Na de invasie van de legers van het Romeinse Rijk werden de Arverni grotendeels verdreven uit dit gebied. In het jaar 1790 werd het departement gecreëerd uit grondgebied dat ooit tot het Hertogdom van Bourbon behoorde. In 1940, tijdens de Tweede Wereldoorlog, vestigde de regering van maarschalk Pétain zich in de plaats Vichy, waarna het deel van Frankrijk dat samenwerkte met Nazi-Duitsland bekend stond als Vichy-Frankrijk. Na de Tweede Wereldoorlog kwam ook Vichy-Frankrijk ten val.

Vandaag de dag is het departement Allier een prima vakantiebestemming voor diegenen die aan de ene kant wel de vakantie door willen brengen in een omgeving waar genoeg te zien en te doen is, maar aan de andere kant de grote drukte willen vermijden.

Het departement Allier geldt, evenals de andere departementen in de regio Auvergne, als een van de dunst bevolkte gebieden van heel Frankrijk. Pieter heeft wel begrepen dat hij hier in ieder geval de plaats Moulins, met haar prachtige kathedraal, moet gaan bezoeken. Ook de stad Vichy, met haar rijke geschiedenis, is meer dan de moeite waard om eens met een bezoekje te vereren, zo is hem verteld. Tot slot kan een bezoekje aan de mooie middeleeuwse plaats Montluçon eigenlijk ook niet op zijn lijstje ontbreken.





LEUGENS EN DE NAAKTE WAARHEID

Zo, dat is wel weer even genoeg achtergrond. In de loop van het onderzoek naar het mysterie van het vreemdgaan zal er nog genoeg onthuld en bekend worden. Want vreemdgaan vergt leugens, en goede leugens onthullen meer dan de waarheid ooit kan onthullen. Al moet de lezer zich realiseren dat wat iemand zegt, zijn ware persoonlijkheid niet doet kennen. Alleen zijn daden onthullen haar, soms zelfs voor zijn eigen ogen.

Pieter is echter beslist in zijn doel: “Mijn doel is niet de methode van het vreemdgaan te onderwijzen die iedereen dient te volgen om zijn verstand te misleiden, maar alleen om te onthullen hoe ik heb getracht mijn eigen verstand om het vreemdgaan heen te leiden. Mijn opdracht als reporter is en blijft immers wat die steeds is geweest: te onthullen.

De naakte waarheid dus, daar is het Pieter om te doen. Omdat uit onderzoek echter blijkt dat mensen zich ongemakkelijk voelen wanneer ze zich moeten uitkleden in de aanwezigheid van andere mensen, zal hij zover ook niet gaan. Noch voor zichzelf, noch voor andere personages die hij wel het hemd van het lijf vragen zal in zijn zoektocht.

Wie nu denkt dat Pieter of Buum John lichtvoetig zijn over hun scheve schaats jegens camping Des Arcades, die zit er flink naast. Beiden worstelen met hun loyaliteit jegens hun ‘oude’ liefde. Een liefde die uitmondde in een jarenlange relatie. Met alles wat daarmee samen gaat. Tegelijkertijd willen zij de zoektocht naar een nieuwe vakantieliefde niet in het geniep of heimelijk uitvoeren. Tegelijkertijd is het zeker ook zo dat zij zich er heimelijk over verheugen. Dat, zo leert Pieter al snel, is een van de geheime aantrekkelijkheden van het vreemdgaan: het genot van de spanning, te weten dat je iets doet wat eigenlijk niet kan, maar wat wel erg verleidelijk, zo niet onweerstaanbaar is.


Sexy



KNAGENDE GEWETENS EN MAGEN

Het geweten knaagt dus bij Pieter en Buum John. Daarvoor zijn zij te lang trouw geweest aan Des Arcades en de mensen die zij daar kennen leerden en ontmoeten. Het zijn geen egoïsten die maar doen waar ze zin in hebben, ongeacht of dit anderen leed berokkent. “Vreemdgaan zou niet de natuurlijk oplossing moeten zijn, maar elke relatie en elk mens – dus ook wij – kennen onze zwakke momenten. Dit is geen excuus, maar wel een uitleg,” aldus Pieter.

Het vreemdgaan zelf is ook niet de voornaamste drijfveer voor ons overspel. Het gaat meer om een gevoel van vitaal vakantie te willen vieren. Samen met vrienden en vriendinnen. In feite zoeken wij niet een andere camping, maar een nieuwe. Wij willen Des Arcades niet verlaten, maar willen toch ook eens iets anders proberen. Verandering van spijs doet immers eten!

Over spijs gesproken: omdat de magen van de mannen (en hun vrouwen) ook regelmatig van de honger kunnen knagen, is er veel oog voor de gastronomie op de camping. En wat dat betreft lijkt de keuze voor verandering een goede. De eigenaren van camping Domaine Saint-Étienne Marie zijn naast gastheer en gastvrouw ook nog eens keukenprins en prinses. Zo leert de ervaring van het proeven van de vele gerechten die door hen worden gekookt en geserveerd. Van een oer-Hollands stoofpotje tot een heerlijke salade. Er is voor ieder wat wils.

Pieter en de zijnen hebben dan ook niet het voornemen om de enige methode om gezond te blijven (te eten wat je niet wil, te drinken wat je niet lekker vindt en te doen waar je geen zin in hebt) te praktiseren. Zij maken zich druk om de vraag of ze wel met elkaar kunnen eten en drinken, “Want zonder een vriend om mee te eten en te drinken is ons leven het voederen van een leeuw of een wolf.”


Delish!

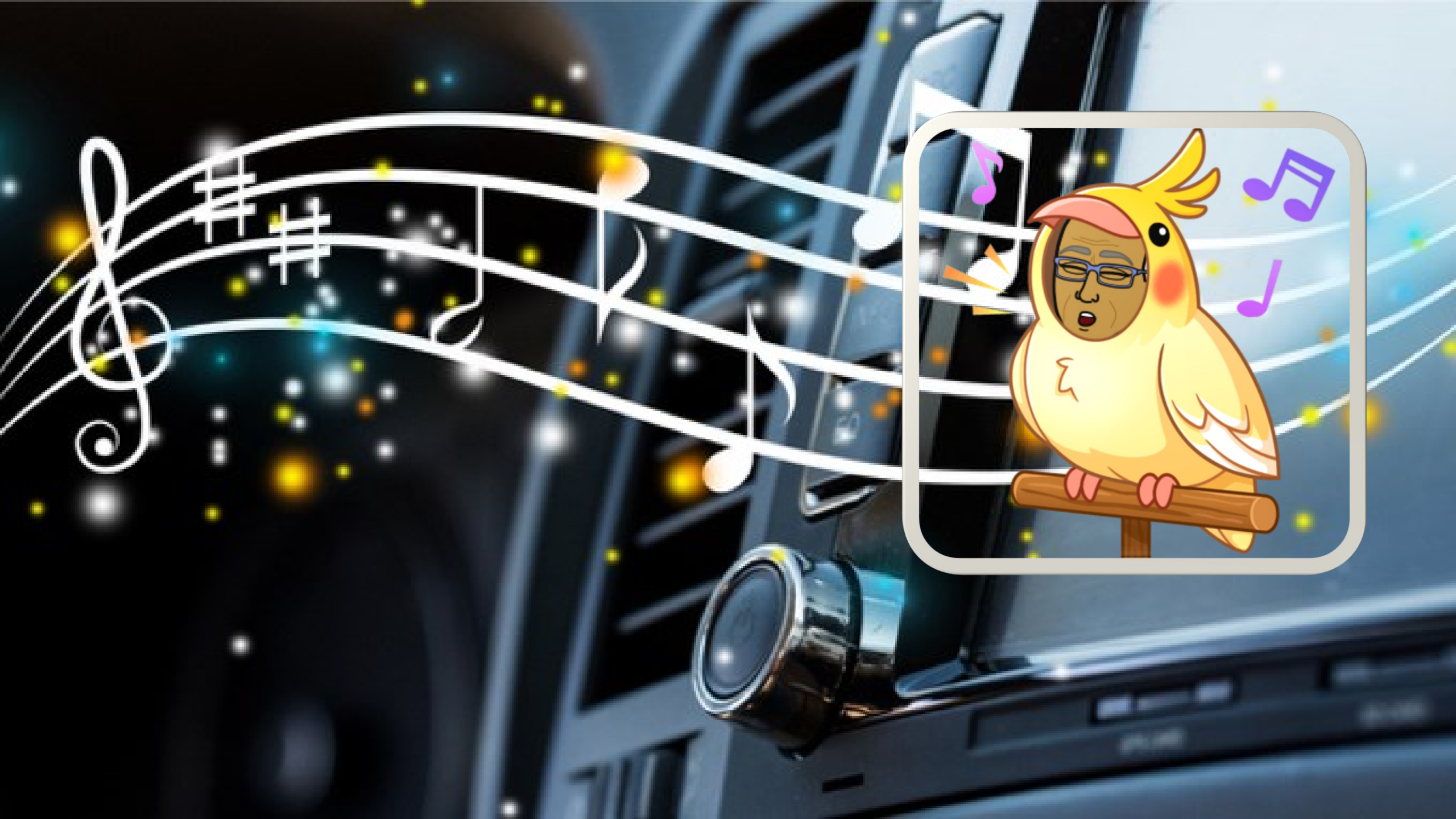
DE BLAUWE WIP



Dat Pieter juist voor het onderzoek naar het mysterie van het vreemdgaan gekozen heeft voor de omgeving van Treteau is niet alleen maar toeval. Treteau ligt namelijk vlak bij de Route bleue (Blauwe weg) of Route des vacances (Weg van de vakantie). Dit is een nationale weg (de N7 of Route nationale 7), die Parijs met de Italiaanse grens in Menton verbindt. De oorspronkelijke N7 is 1000 km lang, maar hij is in 2006 gedeclasseerd tot departementale weg. De N7 was de aangewezen route om op die vakantiebestemming te komen.

De route - en hier ligt de link met Pieters' onderzoek – wordt ook wel aangeduid als 'de blauwe wip', omdat de edelen uit vroeger tijdens hun maîtresses in prachtige kastelen langs deze route naar het zuiden huisvestten. Kortom, de omgeving heeft het vreemdgaan min of meer in de genen zitten en dat zou het werk van Pieter en Buum John aanmerkelijk kunnen vereenvoudigen.

Buum John op zijn beurt is eigenlijk vooral geïnteresseerd in het mysterie van het vreemdgaan, omdat het wellicht met nieuwe teksten en liedjes kan bijdragen aan het oeuvre van Buum & Buum, en dat oeuvre bestaat nu juist uit hete levensliederen. En, zo leert het onderzoek, er zijn best veel liedjes gemaakt zijn over vreemdgaan. Zowel door de ogen van de bedrieger als die van het slachtoffer. Pieter en Buum John willen een top 20 van de beste liedjes over vreemdgaan maken, en dus vragen zij de lezers – als die er al zijn – of zij nog suggesties hebben! "Het gaat," aldus Buum John, "om liedjes waar je het warm van krijgt, liedjes die je even alles doen vergeten en erom vragen een feestje te bouwen in de slaapkamer. Hete schijven noemen wij (Buum & Buum) ze. Natuurlijk, je zult het uiteindelijk zelf moeten doen, maar de playlist vol zwoele songs die wij opstellen helpt je in elk geval op de goede weg."



LUCHTKASTELEN



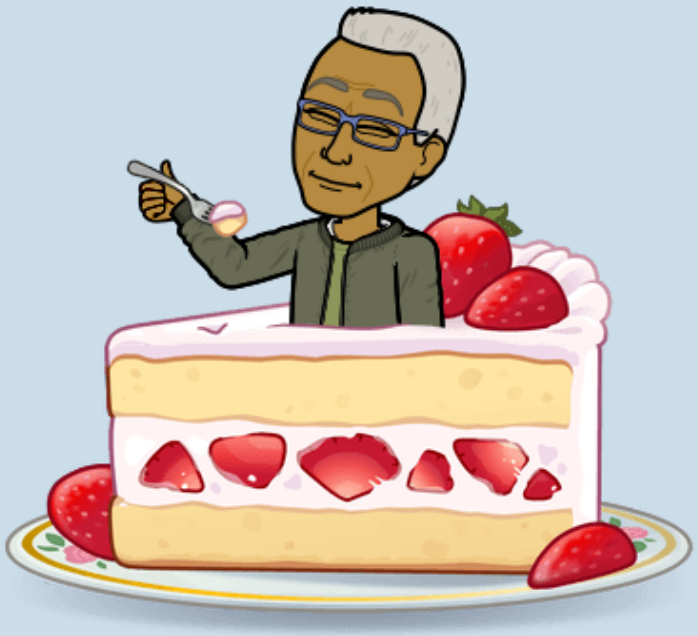
Pieter heeft eerder al eens overwogen of hij niet zelf een van de kastelen aan de Blauwe Route zal kopen, maar de stijgende energieprijzen weerhouden hem: “Een maîtresse nemen als je getrouwd bent, dat is als het hebben van een tweede huis. Echter, zo’n maîtresse houdt dan misschien wel je bed warm, maar het hele huis laat haar verder koud. Natuurlijk kan ik mijn vrouw bij de neus nemen, door een maîtresse hetzelfde parfum te geven, maar het verklaart niet de hoge energierekening. Bovendien ligt het in mijn aard openhartig te zijn, en dat is voor een bedrieger een onhandige eigenschap. Ik ben kortom, een knappe man, maar een slecht bedrieger.”

“Bovendien, het vergaat menig bedrieger zo, dat hijzelf bedrogen wordt. Het is immers een dubbel genot om de bedrieger te bedriegen! Als de dame (of heer, want dat kan natuurlijk ook) eenmaal gesetteld is, woont hij of zij in een groot kasteel en zit ik later zelf in het koetshuis ernaast. En gebeurt dat allemaal niet, dan nog zal ik er een groot deel van het jaar niet kunnen vertoeven. De vesting zal er in het najaar en de winter bijvoorbeeld verlaten bijliggen. Het zal gaan regenen en sneeuwen en de bergstromen zwellen daardoor aan. Er zullen stormen opsteken en er zal van alle kanten op het burcht worden ingebeukt. Mijn burcht en wachttoren zal zo in de loop der jaren een ruïne voor altijd worden, een lustoord voor wilde ezels en weidegrond voor het vee, maar ik zit er dan wel mee.”

“Nee,” zo moest ik mijn overwegingen afsluiten: “Schrijvers bouwen luchtkastelen, lezers wonen er in, en de uitgever van De Kolderkrant int de abonnementsgelden. Ik moet dus maar gewoon mijn vak blijven uitoefenen en niet boven (of is het beneden?) mijn stand willen leven!



THUIS ETEN!



Een van Pieters trouwe vrienden - zijn naam laten wij om privacy-redenen ongenoemd - vertelt Pieter: “Monogaam, je zou het misschien niet zeggen, maar dat ben ik wel", vertelt hij Pieter in vertrouwen. Je kiest voor elkaar en dan moet je accepteren dat je aan elkaar moet snuffelen en niet aan een ander, that's it." Toch blijft hij een flirt. "Dat is gewoon het mens in mij. Mijn allerliefste weet dat ik een enorme flirt ben, maar ze weet ook dat ik precies weet waar mijn grenzen liggen," vertelt de charmeur.

"Sommige vrouwen denken meteen dat ik ze probeer te versieren, maar ik hou gewoon van lol maken. En vind het leuk als ze gaan giechelen als ik ze een complimentje geef." Mede vanwege alle vrouwelijke aandacht vindt hij het belangrijk dat zijn vrouw zich goed verzorgt.

“Ik ben, al ben ik wellicht al op leeftijd, toch nog een jonge God. En ik zie heel veel schoonheden langslopen, naar wie ik best kan kijken, zolang ik ze maar niet aanraak. Maar dan moet je wel weten dat wat je thuis hebt van goede kwaliteit is.“

Pieters’ lief is het daar helemaal mee eens. “Hij mag best trek krijgen buiten de deur, maar eten moet hij gewoon thuis. En honger is de beste kok, ook in de liefde! Bovendien, een goede kok weet variatie aan te brengen in het menu. Verandering van spijs doet immers eten! Neem aardbeien. Als je ze eenmaal geproefd hebt, denk je misschien te weten hoe ze smaken. Maar aardbeien kun je op tal van manieren klaarmaken. Denk bijvoorbeeld aan chocoladesaus of slagroom. Of het nou wel of niet bewezen is, aardbeien zijn opwindend! De rode kleur wordt geassocieerd met liefde en passie en aardbeien bevatten, zo wordt beweerd, bovendien een lustopwekkend stofje."





THUIS ALSOF JE OP REIS BENT

Het moge duidelijk zijn. Op zijn huidige speurtocht naar het mysterie van het vreemdgaan, kan Pieter Pottenkijker geen pottenkijkers dulden. Dat verklaart mogelijk ook waarom vele van zijn vaste reisgenoten thuis gebleven zijn. Althans, niet zijn meegereisd. Er zijn er namelijk die wel degelijk op reis zijn, maar dan in eigen land. Zoals Staatsraad Roel van der Molen. Hij verblijft, met Sonja aan zijn zijde, in het schone Limburgse land.

Anderen daarentegen blijven – al dan nooit noodgedwongen - thuis en voor hen creëert Pieter met zijn verslaglegging een soort van reizende huiskamer. Zo ontmoeten zij elkaar toch en maken zij via het verhaal verbinding met elkaar. “In die reizende huiskamer is iedereen welkom en creëren we samen gezelligheid.” stelt Pieter vast. “Zo werken wij op een speelse manier aan saamhorigheid.”

In deze reizende huiskamer van Pieter bivakkeren dagelijks digitaal tientallen bekende en minder bekende volgers en vrienden. Zij ginnegappen, gniffelen en grinniken over de zin en onzin die Pieter te berde brengt. Ze gissen naar de thema’s waarop hij wel hint, maar die hij – zijn lezers en volgers teasend – tegelijkertijd suggereert en mijdt, of zij zijn blij verrast, verbaasd of geïrriteerd over wat er zoal (niet) gebeurt. De sfeer die er is laat zich het best omschrijven als behaaglijk, familiair, gezellig, huiselijk, innig, knus, openhartig, ongedwongen en kneuterig. De gasten daar verstaan de kunst van thuis te leven alsof ze op reis zijn. “Het is net een grote familie,” aldus Pieter. “En ja, een familie zonder een zwart schaap, is niet een karakteristieke familie. Dus ook ín deze reizende huiskamer verblijft bij tijd en wijle een zwart schaap. Al zal ik – al komt u achterom of zwaait u met kettingen vol parels – u niet onthullen wie dat wel mag of mogen zijn. Het mogen wellicht buitenbeentjes zijn, zij blijven een van ons!”


HOME
Sweet
HOME

HET VERTREK NADERT



Pieter en zijn lief maken zich langzaam maar zeker op voor het daadwerkelijke vertrek naar den vreemde. Onder het genot van een hapje en een drankje wisselen zij in Tingelijssel (tegenwoordig Krimpen aan den IJssel) hun plannen voor de reis en de resultaten van het vooronderzoek uit. In de wetenschap dat velen hun doen en laten met argusogen zullen gaan volgen. En ga dan maar eens welgemoedig vreemd!

Buum John dorst en waagt dat waarschijnlijk toch al niet, want hij vindt het best een gewaagd onderwerp en dus een hachelijke onderneming. Pieter echter houdt de moed en de spanning erin: “Je moet bezig blijven. Tenslotte heeft er nog nooit een hond tegen een rijdende wagen gepist – als je begrijpt wat ik bedoel. Je kunt maar op één manier de grenzen van het mogelijke ontdekken: door je er een stukje overheen te wagen in het onmogelijke.”

En terwijl zo de laatste rimpels voor de reis worden gladgestreken worden de Limburgers dagelijks getrakteerd op vrolijke noten, rondgestrooid door Staatsraad Van der Moelen. Volgens welingelichte bronnen betuigt de Staatsraad ergens in het Limburgse heuvelland dagelijks zijn liefde voor Sonja aan zijn zijde door haar te bezingen:

“Ik kijk in het stadje niet meer naar een schatje - Voor Sonja doe ik alles. Ik heb haar bewezen hoe trouw ik kan wezen - Voor Sonja doe ik alles. Duizend maal zo mooi Is het bij Sonja, enkel bij Sonja. Oh als je Sonja eens zag - Heus dan begreep je het op slag.
Ik help haar met koken, met afwas en stoken - Voor Sonja doe ik alles. Draag heel tevreden, de emmer beneden - Voor Sonja doe ik alles. Ik spaar al mijn ping en ik koop straks nogmaals twee ringen - Voor Sonja doe ik alles. Om haar te houden zal ik zelfs opnieuw met haar gaan trouwen - Voor Sonja doe ik alles.


LOVE
YOU

LEZERS REAGEREN



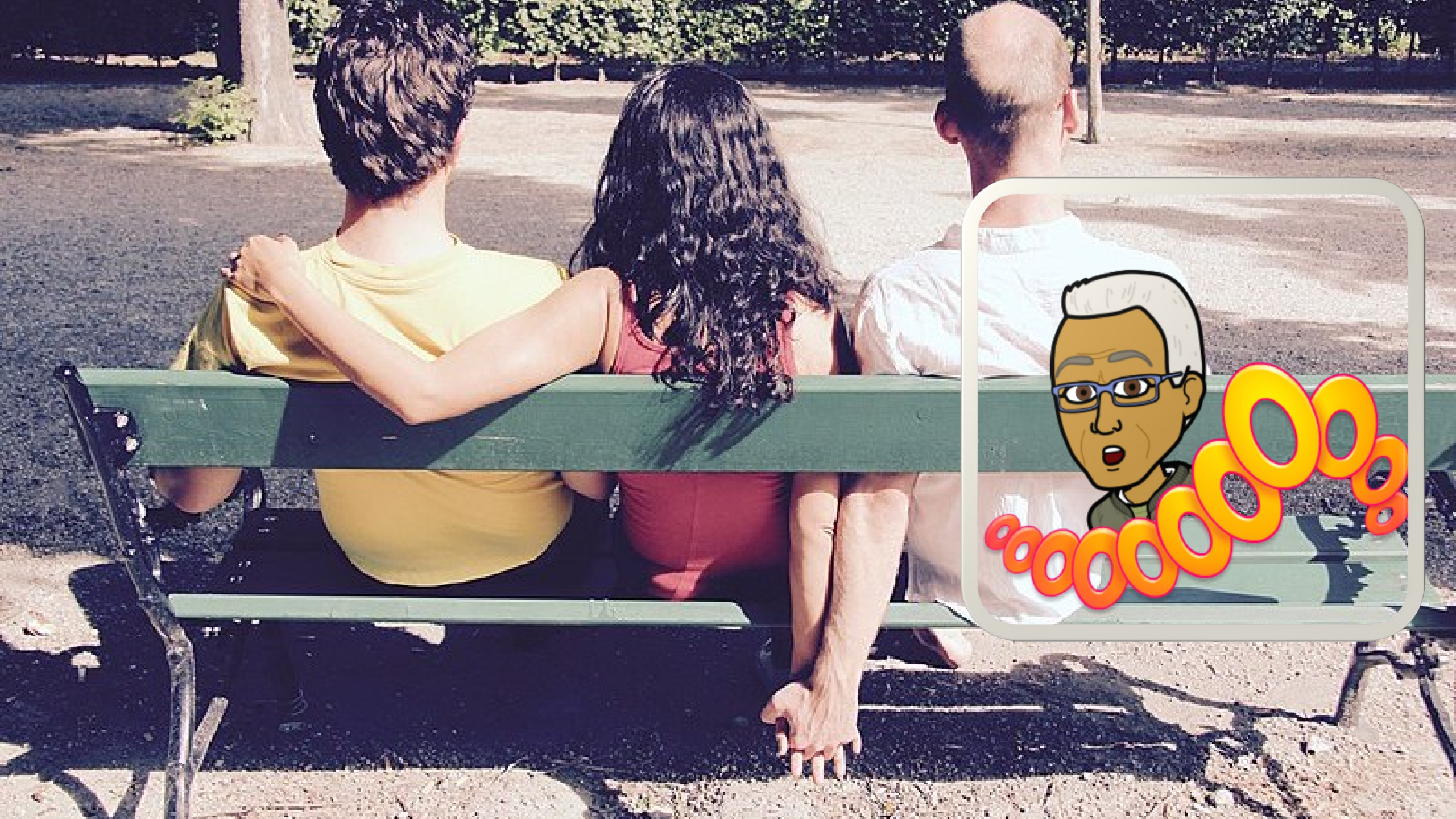
De commentaren op de reis en het onderzoek van Pieter met Buum John, voor, achter en aan zijn zijde en hun respectievelijke eega's, komt van alle kanten.

Ene Nico bijvoorbeeld laat weten: "Ik zou het niet wagen mijn totale gebrek aan zedelijkheid te verdedigen. Nee, ik kom er rond voor uit. Ik heb een afschuw van wat ik ben, maar toch, al mijn goede wil ten spijt, kan ik niet anders zijn." Waarbij de redactie van De Kolderkrant direct een disclaimer plaatst: Elke gelijkenis met bestaande personen die de lezers of lezeressen denken te kennen, levend of dood, is puur toeval. Ook, als is het te toevallig om toeval te kunnen zijn.

Er zijn ook reageerders die wijzen op de mogelijke gevolgen van het vreemd gaan. Neem de reactie van ene Wil, die laat weten: "Toen het uitkwam overwogen mijn man en ik een scheiding, maar toen we de prijzen van de advocaten hoorden, hebben we maar besloten een nieuwe wagen te kopen."

Gelukkig zijn er ook reacties van mensen die hun naam graag genoemd zien, gewoon, omdat ze voldoende ervaring in en met het leven hebben. Neem Greetje S., een bekende volkszangeres en ooit de ene helft van het duo Dora en Nora, de zingende toiletborstels uit de Amsterdamse Jordaan. Zij roept de mannen al bij voorbaat tot de orde en bij hun verstand: "Lieve mannen, één dame tegelijk graag. Het is een relatie, geen groepsmeeting."

Wie denkt dat Pieter op dit alles zal reageren met de voeten, heeft het mis. Hij is niet van plan terug te deinzen, weg te blijven of niet meer terug te keren. Hij zet door!



WEERSTAND BIEDEN



Volgens een andere, eveneens niet bij name te noemen gast, is vreemdgaan minder vreemd dan menigeen denkt. “Ik bijvoorbeeld, stond maar wat te drinken en wat te hangen. Ik dacht en keek en dacht wat om me heen. Er was niemand om me even op te vangen. Niemand in het bijzonder, niemand in het algemeen. Het was drie uur 's nachts en plots stond zij daar. In een panterbloesje en spijkerbroek, de armen bloot met de korte zwarte haren. En ik stond daar ergens op een hoek. Ik heb toen stiekem met haar gedanst.”

“Ik denk niet dat iemand mij me heeft zien staan kijken. Ik was die jongen met een vage blik. Een jongen die losjes wou lijken. Niet te onschuldig en zeker niet te dik. Ik hebt met haar gedanst, zonder te bewegen. Met een gemak zoals je zelden ziet. Het verbaasde zelfs mij. Misschien kom ik haar morgen tegen! Als is het misschien wel beter van niet. Want al was het maar een dansje, het zou zomaar verder gegaan kunnen zijn.”

Hetgeen maar weer eens bewijst dat de verleiding overal en op elk moment van de dag kan opduiken. Dat gebeurt ook volop tijdens het winkelen en onderweg. Het is een aanslag op de wilskracht van zowel mannen als vrouwen. Maar die hebben simpelweg niet altijd genoeg tijd en energie om alle beslissingen op basis van een rationele afweging te maken. De omgeving kan, zonder dat er per se een behoefte is, zo toch ongewenst gedrag uitlokken.

Om weerstand te bieden aan verleidingen uit de omgeving, is zelfcontrole nodig. Dat vraagt veel mentale inspanning. Kortstondig lukt dat wel. Maar voortdurende blootstelling aan verleiding, kan uiteindelijk leiden tot wilsuitputting (‘egodepletie’) en lijkt de enige manier om ervan af te komen, eraan toe te geven. Al weten wij dat de moraal ons verbiedt te bezwijken voor de verleiding, wij weten ook dat zij ons niet altijd troost wanneer wij er weerstand aan hebben geboden.



BEZWAARD GEMOED



Wie denkt dat Pieter en zijn lief zonder enig bezwaard gemoed op reis gaan, die heeft het mis. Natuurlijk verheugen zij zich op de reis, het verblijf, het onderzoek en het gezelschap van Buum John en Wil de Jager, maar zij moeten altijd nog wennen aan de idee dat Ton Bond en zijn Bondmeisje Linda deze keer niet tot de vertrouwde entourage behoren. Daarbij werd in de laatste uren voor het vertrek dan ook nadrukkelijk stilgestaan. Door en met Ton Bond en zijn Bondmeisje Linda samen. Waarbij Ton Bond nadrukkelijk toegezegd heeft dat hij – op afstand weliswaar - maar uiteraard beschikbaar is voor het heffen van het glas of een of ander goedbedoeld advies. “ik heb daar als speciaal agent toch altijd een andere kijk op,” laat Bond Pieter weten.

Linda op haar beurt adviseert Pieter in het kader van zijn onderzoek om zijn hoofd er goed bij te houden. “Uit ervaring weet ik,” aldus het Bondmeisje, “hoe naar en vervelend het is als je er met je hoofd niet goed bij bent.” Zij waarschuwt Pieter ook voor overmoedigheid “Een nat kruis is iets, waar je bij het vreemdgaan al gauw last van kunt krijgen. Zeker als het ook nog eens plotseling gaat regenen. En ik heb het dan niet over incontinentie, want daar heb je luiers voor.”

Na de meer serieuze zaken goed besproken te hebben werd ook duidelijk dat het Bondmeisje en haar vent ook razend nieuwsgierig zijn naar de accommodatie en faciliteiten die Pieter en de zijnen zullen bezoeken. Er moeten zeker foto’s gemaakt worden van het interieur, de omgeving en – vanzelfsprekend – de menukaart. “Als daar geen bitterballen op staan, dan wordt het lastig om ons te verleiden om onze gok in de toekomst in die richting te verplaatsen,” laten Ton en zijn meissie Pieter weten. “Alle andere zaken zijn wellicht overkomelijk, maar dit snoepje voor volwassenen is van levensbelang.”





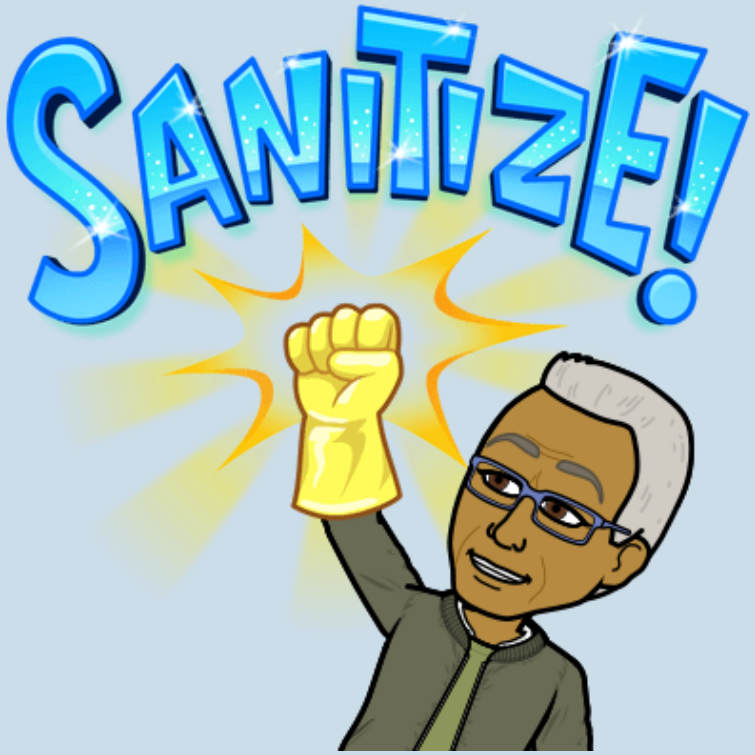
ACHTERBLIJVERS

De achterblijvers, de vrienden dus die Pieter op deze reis niet zullen vergezellen, vermaken zich desondanks kostelijk. Zo fietsen José en Jacques van Heel naar Camping Weltevreden, u weet wel, waar dat huisje staat waar volgens Henk Elsink kleine Johanna en haar moeder woonden. Henk Elsink (Enschede, 20 april 1935 – Amersfoort, 24 februari 2017) was een Nederlandse cabaretier, zanger en schrijver die zich het lot van de moeder en haar dochter - die haar had verlaten – aantrok. Kleine Johanna woonde in een huis van plezier. Ze keert uiteindelijk op Kerstavond terug op moeders nestje en sedertdien heet het huisje Huisje Weltevree.

Andere vermaken zich prima op en bij Jeux de Boules Club Les Francophiles. Deze club werd onlangs bezocht door Radio Rijnmond (Rotterdam). Via het programma Dwars door Rijnmond konden luisteraars zich tevoren opgeven om kennis te maken met het spel jeu de boule oftewel petanque. En wie ontdekken wij daar als de woordvoerder van de club? Jawel, wis en waarachtig herkennen wij daar een van de p-p-p-p-p-arels uit de eerdere onderzoeken van Pieter: Snuf!

Wie in Nederland kent niet het verhaal van Het Mysterie van de gefikste match? Daarover werd overigens met geen woord meer gesproken. Snuf daarover: “Ik blijf niet hangen in het verleden, droom niet van de toekomst, maar concentreer mijn geest op het huidige moment. Laten we het vreselijke verleden dat achter ons ligt, nooit vergeten, maar niet als een manier om ons op een negatieve wijze aan het verleden geketend te houden, maar eerder als een gelukkige herinnering aan hoever we zijn gekomen en hoeveel we hebben bereikt.” En dat zijn toch bepaald wijze woorden uit een onverwachte hoek zou ik zeggen!


is this thing on?



OP WEG!

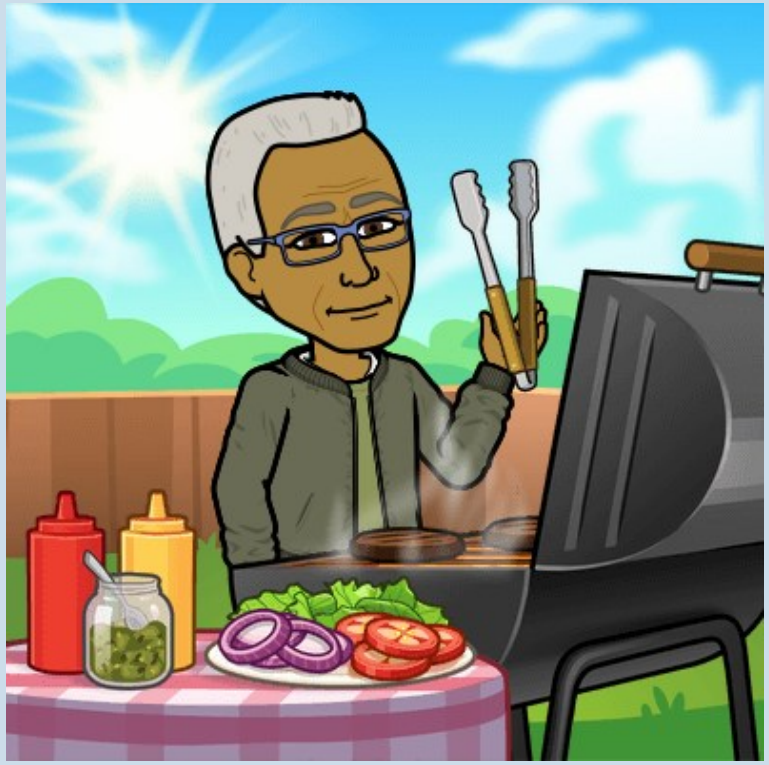
Het spel is op de wagen. Dat wil zeggen, de wagens zijn onderweg! Met daarin natuurlijk het onderzoeksteam dat het mysterie van het vreemdgaan moet onderzoeken en – zo mogelijk – onthullen.

Duidelijk is dat Pieter en zijn lief (in de ene wagen) en Buum John met zijn vrouw en manager Tigerlady Wil 'en route' zijn. Stiekem hoopt Pieter dat Buum Hennie (de andere en kleinere helft van Buum & Buum) met zijn honnepon Henny als verstekeling zijn ingestapt, maar of dat gelukt en mogelijk is, zal de toekomst moeten leren.

Het zou wel handig zijn, want de accommodaties waar het gezelschap verblijft zijn niet voorzien van een vaatwasser. Buum Hennie daarentegen is een zeer ervaren vaatwasser en – in dit verband niet geheel onbelangrijk – van het juiste formaat. Het kleinste duimpje van het gehoopte gezelschap past namelijk heel goed in het keukenkastje onder de gootsteen. Dat maakt het mogelijk om de afwas gewoon in het kastje te kieperen, waarna Buum Hennie het dan kan wassen. Het lijkt misschien ingewikkeld, maar het zou kunnen bijdragen aan de vakantierust van de anderen. Niet dat er veel vaat te verwachten is (of het zouden de glazen moeten zijn), want het gezelschap is vooral voornemens om de kookkunsten van Marga en Peter (de eigenaren én keukengarde van Domaine Sainte Marie) te gaan ervaren, maar je weet het nooit! En dan kun je beter verlegen zitten met een vaatkwast dan om een vaatkwast verlegen zitten. En Buum Hennie kan – volgens de informant van Pieter – "Zo snel wassen dat het niet meer de moeite is iets vuil te maken." Buum Hennie vindt het allemaal wat snobistisch: "De klassen die zich zelf het meest wassen, zijn die welke het minst werken. Maar goed, het is prachtig een groot vakantiegenieter te zijn, als je een slaaf hebt die de vaat kan poetsen."


GardenGrill

MISLEIDING OF VERGISSING?



Het zal de lezer inmiddels duizelen of duidelijk zijn. Wie meende dat Pieter ‘uit de kast’ zou komen met een smeuïg seksschandaal om van te smullen, die komt bedrogen uit. En dus is de hamvraag op de redactie van De Kolderkrant: hoe kon Pieter, deze goed ogende en sympathieke reporter, de volledige redactie op het verkeerde spoor zetten? Hadden zij iets niet goed begrepen, was er een woord Spaans bij, waarbij er iets met de vertaling misging? Of waren zij misleid? Goede mensen laten zich immers gemakkelijk misleiden. Of is er sprake van een vergissing?

“De bron van alle kwaad – als er al een bron is, laat staan kwaad – is, dat ik heb laten weten te denken dat ik een nieuwe vakantieliefde heb. De zwoele gedachten én de warme temperaturen van de zomer hebben vervolgens mogelijk de fantasie van de collega’s op mijn redactie op hol gebracht. Want, waarom zou ik niet meer hopeloos verliefd kunnen worden?”

“Het is zomertijd en dat is een perfect moment voor nieuwe rituelen. Daarvoor begeven we ons in de zomer vaak in andere bubbels dan tijdens de rest van het jaar. Het late voorjaar of de vroege nazomer zijn daarbij voor mij bij uitstek geschikt om te reizen, om te barbecueën met vrienden-van-vrienden, om te feesten op het strand en om tot in de vroege uurtjes plaatjes te draaien bij een goed glas. Dit totaal andere, zomerse omgeving geeft al snel het verlangen om even te ontsnappen van de werkelijkheid en dat geeft dan weer ruimte voor onbezorgde, verliefde gevoelens. Daarnaast zien mensen en hun omgeving er in de zomermaanden doorgaans ook aantrekkelijker uit. Onze huid is mooi gebruind van de zon, mensen vinden meer energie om te sporten en in een jurkje ziet een lichaam er sowieso al mooier uit dan dat datzelfde lichaam in een winterjas met sjaal. Kortom, de zomer is een gouden formule voor het vreemdgaan.


ALTERNATIVE
FACTS
FAKE

WARM WELKOM



Het onderzoeksteam van De Kolderkrant is veilig in de vreemde geland en aangekomen. Hoewel zij – volgens Buum John – onderweg wel wat afgevallen zijn.

De ontvangst ter plaatse door Marga en Peter was allerhartelijkst en het gezelschap werd door hen direct ondergedompeld in en gelaafd met wijn en bier, waarmee eventuele uitdrogingsverschijnselen alvast uitgesloten werden. Tijdens de ontvangst merkte de altijd opmerkzame Wil de Jager op dat er ‘slechts’ één boulesbaan beschikbaar was. Hetgeen de looptijd van een eventueel toernooi aanmerkelijk kan verlengen. Hier kwam de ware aard van de manager die Wil is naar boven en zij liet dan ook direct zien dat zij een ervaren vakantiegangster is. “Geen probleem. Ik sta morgenochtend vroeg op en leg er dan onze handdoeken op. Wie niet sterk is, moet immers als een Duitser handelen!” Waarmee ook dat probleem voor nu in ieder geval alweer opgelost was.

Hierna werd, voor zover dat met de genuttigde alcohol die in het lijf aanwezig was, zo goed en kwaad als mogelijk, de vakantiekleding en wat daarmee samengaat ingehuisd, met als gevolg dat de volgende dag iedereen hard op zoek was naar dat waarvan ze niet meer wisten waar ze het de vorige dag hadden neergelegd.

Het gezelschap liet zich vervolgens culinair verwennen in het restaurant, waar Marga de pollepel zwaait en duidelijk maakte dat aan de overvloedige omvang van de maaltijd niet te sleutelen viel: “Het zorgt ervoor dat jullie zijn opgewassen tegen de ontberingen waarmee het leven jullie onvermijdelijk confronteert als jullie ons weer verlaten en maakt dat jullie ook stevig in de schoenen staan wanneer jullie na tijden van overvloed op gebrek stuiten.”

De start was, kortom veelbelovend en nietszeggend.


welcome to
the CLUB

HAASJE OVER



Vreemdgaan of overspel is, zo oordelen Buum John en Pieter onder het genot van enkele glazen drank met daarin de nodige spiritualiën, eigenlijk zo iets als haasje over. Je speelt zogenaamd blindemannetje en kunt eenvoudig haasje overspringen. Met, indien nodig, als excuus dat je het niet zag of zag aankomen. Je speelde immers blindemannetje!

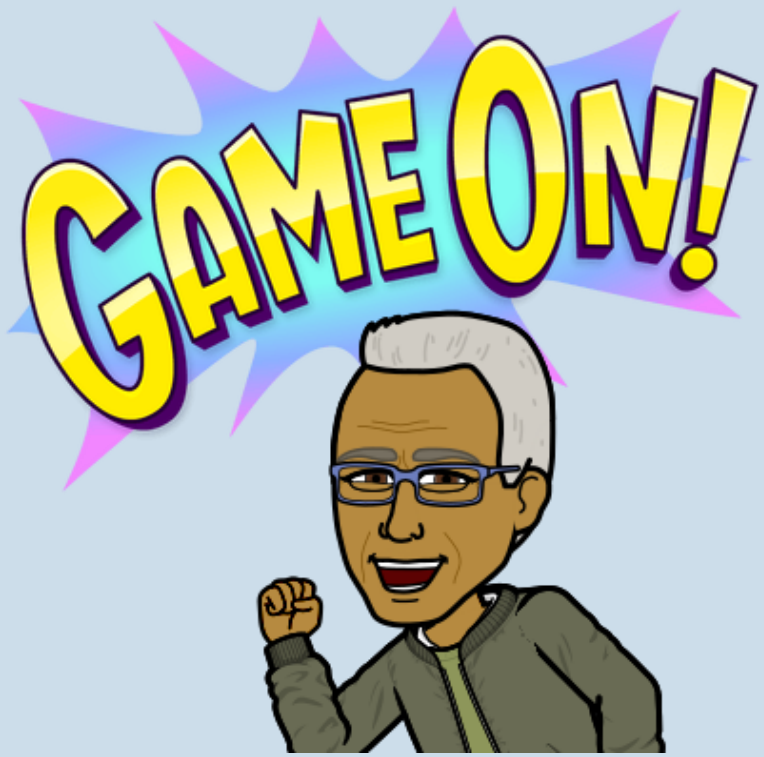
Daders van dit spel, die het lukt om zo de waarheid op te rekken, rollen vaak over het gras (dat dan wel twee kontjes hoog staat) van het lachen. Ze waren soms helemaal vergeten dat buitenspelen zo leuk kon zijn. Tranen zijn er vaak daarna. In overvloed zelfs. Soms in de volgende dertig minuten al, want wanneer de waarheid toch boven komt drijven, proberen zij het kind in zichzelf te hervinden en met tuitende tranen spijt te betuigen.

Uit het onderzoek van Pieter en Buum John komen overigens wisselende cijfers naar voren over het percentage mensen dat weleens vreemdgaat. Dit is verklaarbaar, want een logisch gevolg van het feit dat er geen duidelijke definitie is die zij hanteren bij het vaststellen of en wanneer er sprake is van vreemdgaan.

De een vindt kussen voldoende, de ander vraagt minimaal geslachtsgemeenschap. “Bovendien,” vertelt Buum John, “Zijn mensen veelal niet erg mededeelzaam over dit onderwerp, laat staan over seksuele activiteiten. Hierdoor zijn de resultaten van onze enquêtes sterk afhankelijk van de manier waarop de respondenten bevraagd worden en vervolgens antwoorden. Bovendien stelt menige vreemdgaande dat er geen sprake is van vreemdgaan, omdat zij zichtzelf vooraf nadrukkelijk hebben voorgesteld aan de ander. Zij spreken dan ook liever van een buitenechtelijke relatie. “Zij huldigen de opvatting dat elke vorm van seksuele relatie plezier geeft,” aldus Buum John.


LMAO!

FORMULE B



In Nederland stijgt de inflatie naar recordhoogte en daarom worden de augurken alweer op het zuur gezet. De chrysanten kondigen de herfst en de pompoenen zijn te snel oogstrijp. Desondanks zitten Pieter Pottenkijker en zijn lief Adri, samen met Buum John en zijn Tigerlady Wil, in Frankrijk. Je moet toch wat om de zonnige kant van het leven te blijven zien!

Intussen is er wel de nodige opwinding ontstaan over de evenementenkalender voor het Formule B(oules)seizoen van het komende jaar. De geruchtenmachine draait op volle toeren en uit kringen rond de regering – u weet wel, de kringen waarin Staatsraad Van der Molen vertoeft – wordt met enige stelligheid aangenomen dat het fameuze Van der Schilden Boulestoernooi volgend voorjaar een doorstart zou kunnen kennen in Treteau. Jawel, op en bij Domaine Saint Marie dus. Hetgeen weer een nieuwe licht werpt op de werkelijke bedoeling van het onderzoek dat Pieter namens De Kolderkrant doet naar Het Mysterie van het vreemdgaan.

Staatsraad Van der Molen (met Sonja aan zijn zijde) is gevraagd of een verplaatsing van het toernooi mogelijk is. Zijn antwoord is duidelijk: “Als ik alle wetten zou moeten bestuderen, zou ik geen tijd meer hebben om een boulesbal te gooien. Ik denk dus dat het wel kan. Bovendien is de ondergrond van het voorterrein uitstekend geschikt voor het boulen.” En dus is de eigenaar van Domaine Sainte Marie direct begonnen met het onkruidvrij maken van dat terrein en worden er naast schetsen ook tekeningen gemaakt van een daar te realiseren boules-arena. Het open dak is er al, maar de open doekjes worden bewaard voor de te verwachten spelers. Naar verluidt zal er voor de rol van toernooidirecteur contact gelegd worden met Frans Velthuis (coach Nationale jeugdselectie). Omdat er echter weinig jeugd in het deelnemersveld te verwachten is, is het de vraag of Frans hier heil in gaat zien.


WAY
to
GO!
SOUTHERN COUNTIES PETANQUE ASSOCIATION
A Sport
SOUTHERN COUNTIES PETANQUE ASSOCIATION
SIGN SHOP

NEVELEN TE OVER

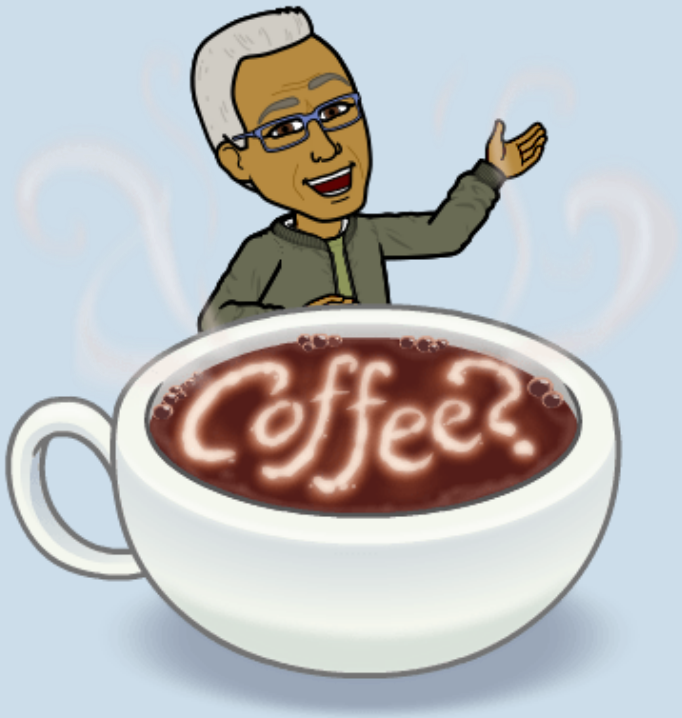


Max Verstappen zet in Zandvoort een kroon op een magistraal oranje-weekend in Zandvoort met de tweede achtereenvolgende zege in de Dutch GP. De wereldkampioen pakte voor eigen publiek net als vorig jaar de zege en sloeg opnieuw een grote slag in de strijd om de wereldtitel. De gemoederen in Frankrijk worden intussen stevig bewogen door alle geruchten over de op handen zijnde transfer van het Van Der Schilderen Boulestoernooi. Of het om de zilveren of de gouden editie (voor- of najaar) of om beide edities als geheel gaat, dat blijft nog in nevelen gehuld. Omdat in Frankrijk vooralsnog geen nevelen te zien zijn, zal het nog wel even duren voordat er een mogelijkheid is de nevelen weg te nemen. Je kunt immers pas iets wegnemen als het er is!

Buum John vertelt inmiddels aan ieder die het maar horen wil het werkelijke verhaal van Buum & Buuf, die kennelijk eerder bestonden dan Buum & Buum. Hoe dat precies zit wordt wellicht ooit of eens duidelijk, maar is vooralsnog geen onderwerp van onderzoek. Tenzij zou blijken dat de lezers en lezeressen van De Kolderkrant dit interessant vinden, want dan kan het zomaar zijn dat de redactie van de Kolderkrant de onderzoeksopdracht voor Pieter ruimer formuleert. Zeker als blijkt dat Buum John gemakkelijk op zijn praatstoel zit!

Voor nu houden wij het erop dat Buum John het ooit goed kon vinden met zijn buren (onduidelijk is of die de buurman of buurvrouw was) en dat een van hen de later beroemd geworden kapelaan Jos was. Of dit de reden is dat de man die wij dus later leerden kennen als Kapelaan Jos tot de orde van het Genootschap der Goedgelovigen werd geroepen, blijft dus eveneens in nevelen gehuld. Al zal het Heerschap, beter bekend als Ton Bond hier het zijne van willen weten, want Jos heeft bij hem nog een rekening openstaan. Wie daar het fijne van wil weten verwijst Pieter naar zijn verslagen over “Het Mysterie van de gemiste belbus” of “Het Mysterie van kommer, kolder & onzin”.


aramco
aramco
aramco
aramco
ESSO
HONDA
Mobil 1
telcel



PIGGELMEE

Het kan zijn dat het door de borrel kwam, of dat het gewoon borrelpraat was, maar ergens in het borreluurtje kwam, sprekend over Buum Hennie – de afwezige helft van het fameuze hete liedjesduo Buum & Buum, Piggelmee ter sprake.

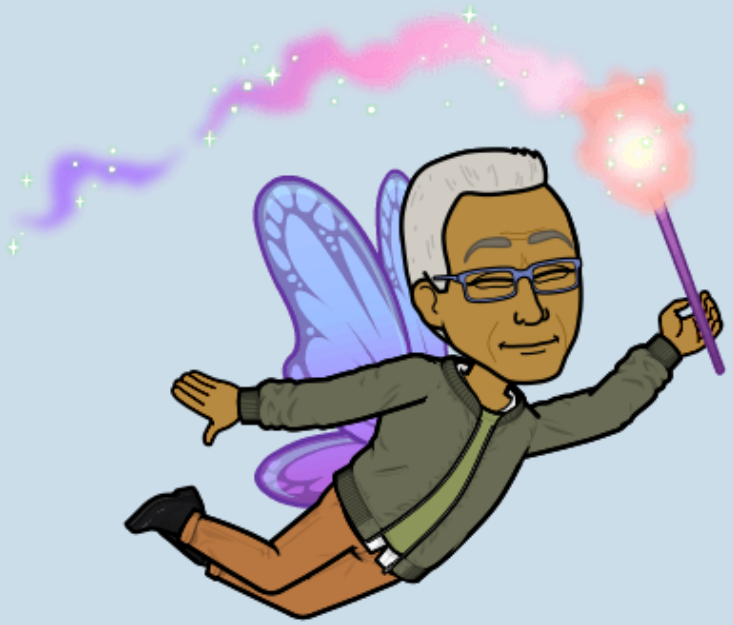
Mogelijk is, dat er over de kwaliteit van de koffie gesproken werd, maar dat lijkt niet meteen een thema voor een borreluurtje. Waarschijnlijker is dat het om het formaat van Piggelmee draaide, omdat geprobeerd werd duidelijk te maken hoe groot Buum Hennie wel niet was. Dat onderwerp kwam ter sprake, toen Pieter vroeg of er in de buurt van Domaine Sainte Marie ook een kabouterbos te vinden was. Het antwoord op die vraag is verdampt in de voordracht die Buum John vervolgens hield over het verhaal van Piggelmee.

Piggelmee – zo vat Pieter het relaas van Buum John samen – was de man van Vrouwtje Tureluur en dit kabouterpaar woonde volgens overlevering in een oude Keulse pot. Ze hebben (drinken) Van Nelle-koffie. Een tovervis laat hen wensen doen. Het vrouwtje Tureluur vraagt of er betere koffie is dan Van Nelle, maar de vis zegt dat er geen betere koffie is en draait de wensen terug. Vervolgens beleven ze nog andere avonturen die draaien rond de koffie.

De moraal van het verhaal: vertrouw geen sprekende vissen. Het heeft - op het eerste oog of oor - weinig van doen met het mysterie van het vreemdgaan, maar wie gelooft er überhaupt in sprekende vissen? Het antwoord is eenvoudig: Dromen worden werkelijkheden voor hen die sterk genoeg zijn om erin te geloven. En dat is precies waar het bij het vreemdgaan vaak om draait: dromen van iets beters, en ondertussen het geluk niet zien wat je al lang bezit!



ANNIE M.G.



Naast De Blauwe Wip blijkt een andere belangrijke inspiratiebron voor Pieters zoektocht naar het mysterie van het vreemdgaan niemand minder dan Annie M.G. Schmidt.

Annie M.G. Schmidt werd in Nederland en Vlaanderen vooral beroemd met kinderboeken als Pluk van de Petteflet (1971) en Abeltje (1953), series kinderverhalen als Jip en Janneke (1952-1957) en kinderversjes als Dikkertje Dap (1950) en Het Beertje Pippeloentje (gebundeld in 1958). Generaties Nederlanders zijn met haar poëzie en verhalen opgegroeid, waardoor haar werk tot het collectieve geheugen van naoorlogs Nederland is gaan behoren.? Van haar is ook de uitspraak: “Tachtig word je door veel te drinken, veel te roken en regelmatig vreemd te gaan.”

Pieter is van plan om in ieder geval tachtig, maar zo mogelijk nog veel ouder te worden. Dus drinkt en rookt hij. Maar vreemdgaan? “Alle verhalen daarover eindigen gelukkig, als je ze maar op tijd stopt,” weet ook Pieter. “Het aarzelen staat me daarom nader dan het toegeven. Bovendien, ik heb geen zin in een lusteloze coïtus. Bovendien, zo’n vreemde deerne wil natuurlijk bij voortduring opgehemeld worden, en wie te veel geprezen wordt, krijgt een slecht karakter. Wellicht zal ik nou nooit het mysterie van het vreemdgaan volledig kunnen ontsluieren. Dat houdt me dezer dagen vaak bezig. Ik vind het enerzijds vreselijk jammer dat ik dood ga zonder dat te weten, maar anderzijds realiseer ik mij dat je niet kunt missen wat je niet kent. En wat te denken van de feestjes die je moet bezoeken bij een plotseling nieuwe familie. Je hebt – denk ik – altijd het idee dat je op een partij bent en dat je niet weet wie je heeft uitgenodigd en dat het eigenlijk ook niet duidelijk is ter ere waarvan het allemaal gebeurt. Misschien dus, is de beste oplossing dat vreemdgaan een sprookje blijft. Alle sprookjes hebben immers met elkaar gemeen, dat zij zich bezighouden met het verlangen en niet met de vervulling.”


Annie M.G. Schmidt
Abeltje



MARCIGNY

In hun zoektocht naar het mysterie van het vreemdgaan belandde Pieter met zijn entourage vandaag - we schrijven 5 september 2022 - in Marcigny.

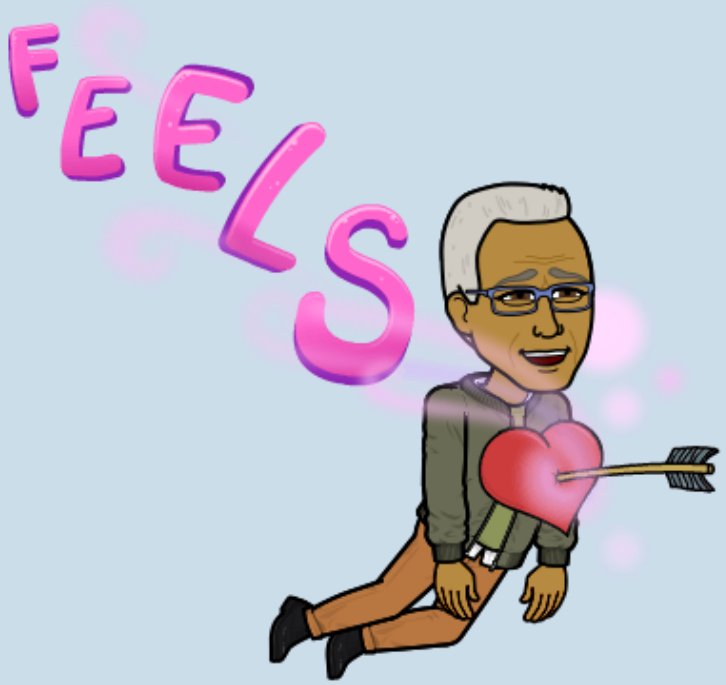
Marcigny (ook wel Marcigny-sur-Loire) is een gemeente in het Franse departement Saône-et-Loire (regio Bourgogne-Franche-Comté) en telt 1933 inwoners (2004). De plaats maakt deel uit van het arrondissement Charolles en ligt in het zuiden van Bourgondië, langs de Loire en het Canal latéral à la Loire. In 1137 stierf Adela van Engeland, de moeder van Stefanus van Engeland, in Marcigny. Geen flauw idee wie het goede mens was, maar het is een aardig weetje.

In Marcigny bezochten zij de lokale markt. Een heerlijk relaxte markt, waar de kip nog levend verkocht wordt. Net als duiven, parkieten, konijnen, marmotten en kalkoenen. De markt leverde Pieter ook een nieuwe korte broek op en Tigerlady Wil scoorde er een zonnig gele hoed. Het was kortom geweldig, gemoedelijk, en gezellig.

Op de terugweg werd Lapalisse aangedaan. Lapalisse is een gemeente in het Franse departement Allier in de regio Auvergne-Rhône-Alpes en telt 3332 inwoners (1999). De plaats maakt deel uit van het arrondissement Vichy. In Lapalisse bevindt zich het Château de La Palice. Het kasteel werd gebouwd tussen de 11e en de 16e eeuw en heeft een gotische kapel en in het dorp staan enige monumentale oude huizen. Op de Allier kunnen geoefende watersportliefhebbers kanovaren en kajakken. Dat laatste was niet besteedt aan het ons bekende gezelschap. Pieter moest voor de noodzakelijke boterham digitaal vergaderen en de rest van het gezelschap – zijn lief Adri samen met Buum John en zijn Tigerlady Wil - verbraste het aldus vergaarde inkomen ondertussen met een copieuze maaltijd. De verantwoordelijkheden waren daarmee volgens Buum John goed verdeeld en belegd.


SHUT UP AND
TAKE MY MONEY
DUPUY VOLAILLES
42600 MONTBR Ô
Poules Marans
10€

HOMO CONDOMO



Terwijl de avond valt over Domaine Sainte Marie valt er kortstondig een buitje voor het stof. Onderwijl buigt het onderzoeksteam zich tijdens een speciaal hiervoor belegde themavond met als werktitel ‘Homo condomo: de voorbehoedende mens’ over het scala aan voorbehoedsmiddelen dat vreemdgangers ter beschikking staat om (maanden later) ongewenste getuigenissen van hun daden te elimineren. Van spiraaltje tot kapotje (bij de hedendaagse jeugd gewoon bekend als condooms) en sterilisatie passeren de revue en de borreltafel. Waarbij opvalt dat Pieter wellicht erg preuts en anderen weer heel vrijmoedig en ruimdenkend zijn opgevoed.

Waar de een er bijvoorbeeld goesting van krijgt, krijgt de ander – ondanks of dankzij de leeftijd – er nog altijd een rode biet van. Pieter bijvoorbeeld – preuts opgevoed – bezigt bij voorkeur talloze alternatieve benamingen voor het condoom, om het woord zelve – dat hem nog altijd het schaamrood op de kaken kan brengen – te omzeilen: Van cd'tje, feestmuts, flubbertje, gummi-jasje, kwakvanger, ongemakje, penispanty, pipet, Pipi Vangkous, Pikkie Vangkous, plastic zak, racerubbertje tot regenjas, het is hem allemaal best, zolang hij maar geen condooms hoeft te kopen.

Hoewel inmiddels de hoogzomer aan het nazomeren is, liet een van de deelnemers tijdens de intensieve bespreking zich plots ontvallen: “t Is voorjaar, `t is lente, ik voel het aan m`n instrumenten”. Omdat Buum John de enige is die een instrument (mondharmonica) bij zich heeft, moet de opmerking van hem gekomen zijn, maar een bevestiging daarvan kwam niet over zijn lippen. “Als je ouder wordt, worden drie dingen minder: je geheugen, en uhh die andere twee weet ik niet meer,” aldus de muzikale comediant.


oh you

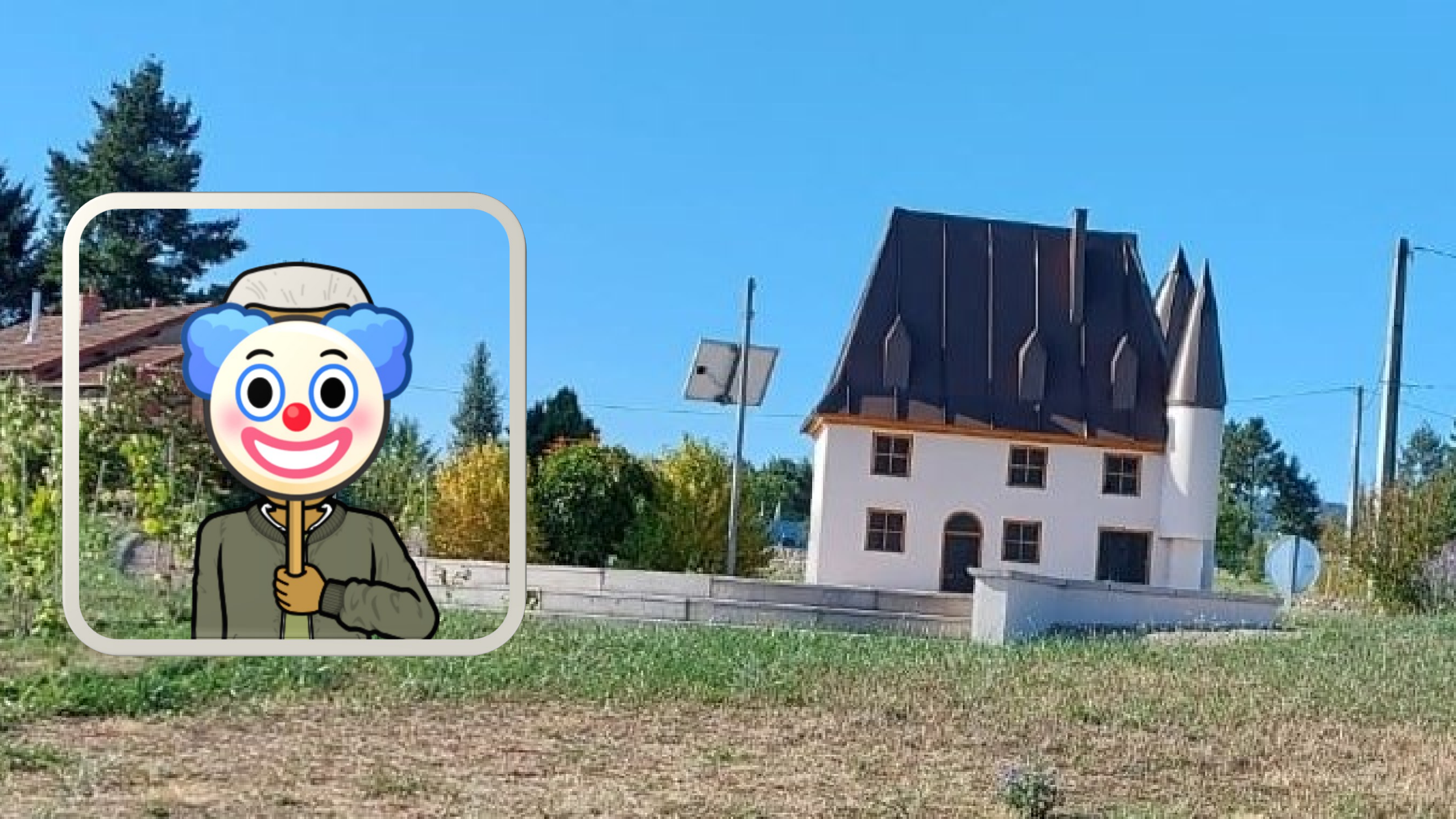
CHÂTEAU DE LA SOIF



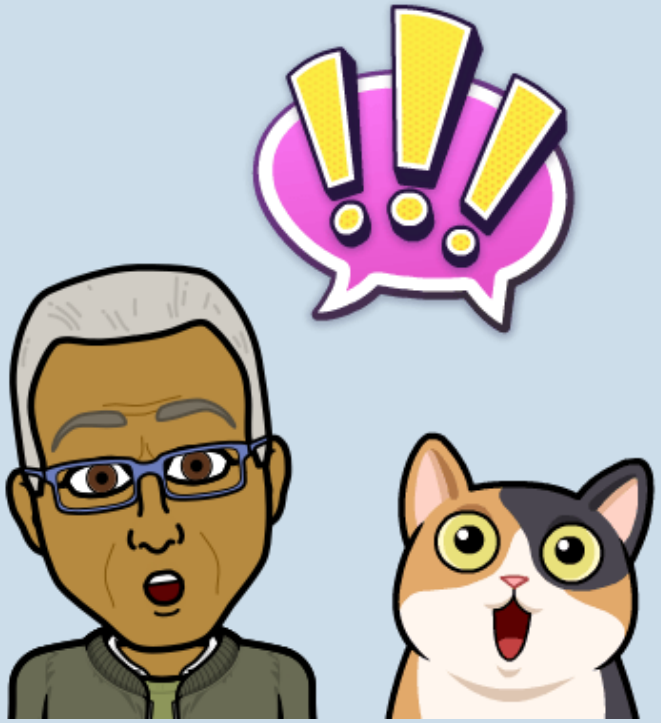
Belangrijker nog dan het bezoek aan de markt van Marcigny en La Palisse was op de eerste maandag van deze septembermaand wellicht wel het vinden van een niet bewust gezocht maar wel per ongeluk gevonden passend onderkomen voor Buum Hennie en zijn (bij in gebruik name daarvan dan ‘gemalin’ te noemen) Henny.

Op (of langs, maar in ieder geval op een sterk in het oog lopende punt aan) de route van de Blauwe Wip werd een perfect en koninklijk onderkomen voor hen gevonden. De maatvoering daarvan is van uitzonderlijke klasse en past bij zowel het postuur als de statuur van Buum Hennie en zijn prinses Henny. Bovendien ligt het kasteel in het hart van een rotonde, als ware het de piste van een circus. De vele fans die Buum Hennie ongetwijfeld heeft kunnen dus de hele dag rond het onderkomen cirkelen en zich vergapen aan de schoonheid van het kleine leven op een groot kasteel. Jammer is dat het kasteel op dit moment juist nog de geluidsinstallatie van een moskee ontbeert die de fans kan oproepen tot het gebed en het doen van gulle gaven ten behoeve van de kasteelkabouter en zijn vrouw.

Het veroveren van dit kasteel zou voor Buum & Buum een enorme boost voor hun carrière kunnen betekenen. Er is immers geen plaats zo gunstig voor werk, ernstig gesprek en meditatie als een kasteel? Of het zou het café moeten zijn. Echter, omdat daar de barkruk over het algemeen een moeilijk te nemen hindernis kan zijn voor Buum Hennie is dit kasteel, het formaat ervan en de locatie absoluut een must. Ooit zullen dan de geschiedenisboekjes de jeugd dan ook dit leren: “Hij (Buum Hennie dus en kasteelheer van Chateau de la Soif) was een man rijk aan bezit, geliefd was hij bij de mensen; allen onthaalde hij steeds, in zijn nederige woning vlakbij de heerbaan.”



VREEMD VUUR



Hoe doe je het goed in een vreemde omgeving? Veel mensen houden echt van de gedachte om het risico te nemen en in het buitenland op vakantie te gaan. Het klinkt zo dromerig en romantisch. Maar de realiteit voor veel vakantiegangers is dat ze heel kort na aankomst in hun nieuwe omgeving merken dat er vaak een harde realiteit is in het buitenland. Dromerige visioenen van het besteden van de dagen aan het plukken van tropisch fruit, luieren op het strand, het kweken van een weelderige tuin en ontspannen ronddwalen door de marktplaatsen maken al snel plaats voor zorgen om het (warme) water, de onverharde wegen, elektriciteitstekorten, de taal niet verstaan, etc. Vreemdgaan in het buitenland kent dus zijn uitdagingen.

Ja, dit klinkt misschien behoorlijk deprimerend, maar Pieter laat zich niet naar beneden halen. Als hij de vakantie - gereedschapskist heeft ingepakt (de eerlijkheid maakt dat Pieter moet erkennen dat het altijd zijn lief Adri is die dat doet), kan – zo weet Pieter - de ervaring van in het buitenland vakantie vieren een betere tijd van je leven zijn. In feite kan het je leven als geheel ten goede veranderen.

De sleutel tot deze uitkomst is het vinden van een manier om je dagelijkse leven te beheren. Als vakantieganger moet je jezelf bevrijden en je aanpassen aan de cultuur van de omgeving, want vreemd brood smaakt best wel! “Wees geen waarnemer van je ervaring. Wees de ervaring! Maak optimaal gebruik van alle nieuwe en prachtige mogelijkheden om ‘vreemd te gaan’ en nieuwe dingen te leren. Doe wat goed is en goed voelt, maar doe het op de juiste manier, op het juiste moment. En, heel belangrijk: breng geen vreemd vuur op het altaar van jouw relatie. Ook, al zijn de vreemde ogen nog zo dwingend.”


enjoy
the
holidays
1664
RESTAURANT
BRASSERIE
RESTAURANT

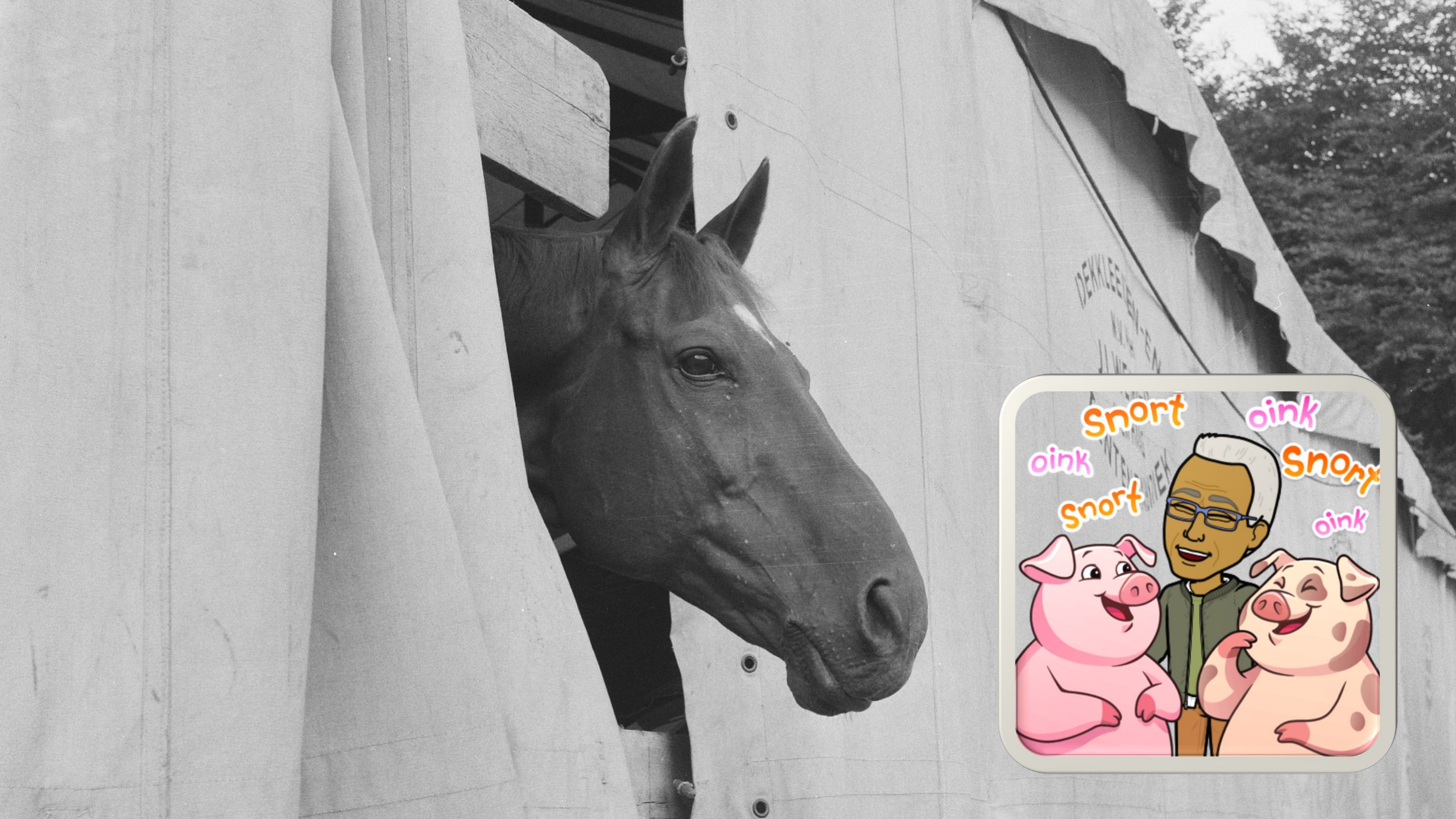
BORRELUUR



De onderzoekers van De Kolderkrant en hun respectievelijke geliefden werken dag en nacht aan het mysterie van het vreemdgaan. Zeker ook, omdat vreemdgaan zich vaker in de nacht dan overdag afspeelt. Desondanks is er dagelijks ruimte voor enige ontspanning. Ook hierin zijn de mannen stipt. Elke dag om vijf uur verzamelt een groot deel van Domaine Sainte Marie zich voor het borreluur. Dit is het moment waarop ook Pieter en Buum John ontspannen. Er vloeit het nodige verkoelend vocht tijdens de vele gesprekken die daar gevoerd worden.

Bij tijd en wijle is er een campinggast die het leuk vindt om de rest van het gezelschap te trakteren op een sketch of een leuk verhaal. Zo is daar bijvoorbeeld Dick Vlieg. Hij ontleent naar het schijnt zijn naam aan het feit dat hij bij tijd en wijle een vlieg meent te moeten verorberen. En dat is dan weer nodig, omdat hij – in reactie daarop – op meer dan fantastische wijze een briesend paard kan imiteren. Dit effect duurt meestal een klein kwartier, maar dan zit de stemming er bij de rest van het gezelschap ook goed in. Een polonaise blijft vanwege versleten heupen, rollators e.d. meestal achterwege, want het geheim van de gezelligheid bestaat in de kunst, met kreupelen gelijke tred te houden. Daarom werd Dick Vlieg voor zijn optreden bedankt door het zingen van een op de situatie van het moment afgestemde versie van een welbekende Van Duin-kraker ‘Er staat een paard in de tent, ja, ja, een paard in de tent, een paard in de tent bij Marg’ en Peter.’

Het gezelschap kent naast Dick Vlieg overigens een keur aan andere kleurrijke mensen. Zo kan het zomaar zijn dat u in de komende dagen nader kennis maakt met Hans ‘The Guitar Man’, Jan Achterhoek, Gerrit de Trekker of een van de andere dames en heren die hier hun tijdelijk domicilie hebben.


snort
oink
oink
snort
snort
oink
oink

WOOSTER & JEEVES



Hoewel bij tijd en wijle de regen zachtjes tegen de vensters tikt (en soms ook slaat) zetten Pieter en de zijnen hun zoektocht en vakantie vol goede moed door. Zeker ook, omdat de zon zich regelmatig van haar zonnigste kant blijft laten zien.

Buum John ontpopt zich bij het werk van Pieter meer en meer als een zeer kundig onderzoeker. Navraag leert dat hij zo'n snelle leerling is, dankzij het feit dat hij zich sinds kort verdiept in de nalatenschap van P.G. (Plummie) Wodehouse.

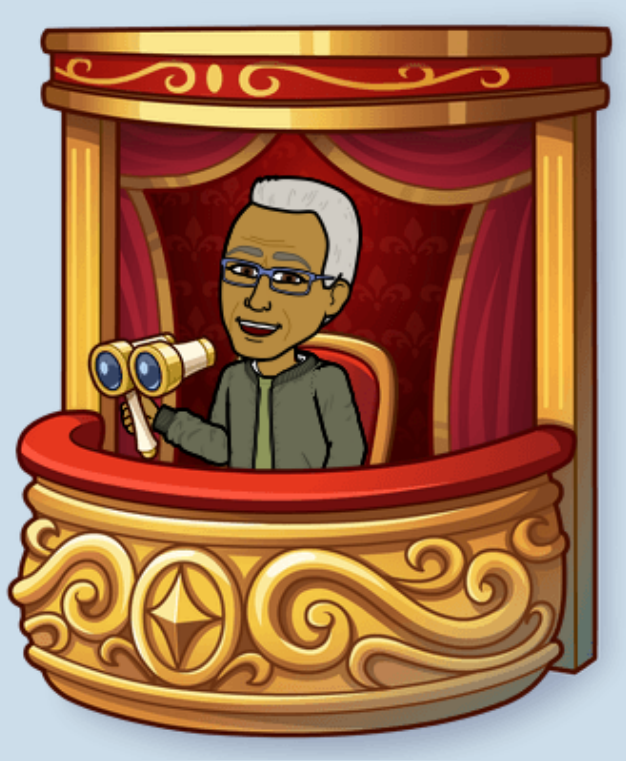
Pelham Grenville Wodehouse was een Brits-Amerikaans humoristisch schrijver wiens werk wordt gekenmerkt door een rijk, opzettelijk archaïsch taalgebruik waarin hij de spot drijft met het Engeland van vóór de Eerste Wereldoorlog. Men zegt wel dat hij musicals in proza schreef. Met name de verhalen van Bertie Wooster en Jeeves zijn een bron van inspiratie voor het (onderzoek naar) en de mogelijkheden van het vreemdgaan.

Bertram Wilberforce Wooster is een vrolijke doch leeghoofdige jongeheer, vrijgezel, vermoedelijk ergens tussen de 25 en 35, met voldoende geld om niet te hoeven werken en om een butler (Jeeves) van te kunnen betalen. Jeeves is zijn onwaarschijnlijk goed geïnformeerde persoonlijke bediende die Wooster en zijn vrienden op allerlei manieren helpt bij het vreemdgaan en gokken en daar – natuurlijk – per saldo ook zelf zeer wel bij vaart. Als bijvoorbeeld een vriend van Wooster verliefd werd, heeft Bertie Jeeves' hulp nodig voor een truc om ervoor te zorgen dat een oom toestemming geeft om te trouwen.

Buum John is dan ook zeer wel op de hoogte van elk smoesje en iedere uitvlucht die een vreemdgaande maar kan bedenken. En, eerlijk is eerlijk, hij smult er van!


Cheerio!

CHARROUX



Na een avond vol genot en ontspanning is het paard uit de tent weer op stal gezet en hebben Pieter en zijn entourage het onderzoek weer verder opgepakt. Deze keer met een bezoek aan Charroux, een gemeente in het Franse departement Allier met circa 357 inwoners. De plaats maakt deel uit van het arrondissement Moulins en is èèn van Les Plus Beaux Villages de France. Maar dat laatste mag je met een zakje zout nemen, want volgens Wikipedia is elk Frans stadje zo niet fantastiek, dan wel schitterend en onovertrefbaar.

Het plaatsje had de aandacht gekregen vanwege de daar gelokaliseerde “Cour des Dames”. Een dergelijke benaming ("straat", "boulevard", "plaats", "promenade" of "parc des dames") diende vaak om het bestaan van een bepaalde erotische handel aan te duiden. En een plaatselijk prostitutiegebied als handelsdepot voor de ridders op de Route van de Blauwe Wip is natuurlijk interessant onderzoeksmateriaal.

Bij nadere bestudering van de archieven ter plaatse moet worden erkend dat deze geen melding maken van een dergelijke buurt in het stadje. Nu nog ooit in het verleden. Het is dan ook waarschijnlijker dat het is wat taalkundigen een "populaire etymologie" noemen, vanwege het verdwijnen van de koninklijke gendarmerie in de 17e eeuw. Nadat ze alleen de akoestische herinnering aan de naam hadden bewaard, had de bevolking, die niet meer wist wat ze er naar moest verwijzen, de "d'Armes" van de naam effectief kunnen veranderen in "Dames", vandaar het poëtische "Cour des Dames". Al willen de ridderkostuums en een zogenaamde ‘chaise de torture pour adultères’ in het dorp de bezoeker wel anders doen geloven. Fans van de Game of Thrones-serie en het middeleeuwse universum, zullen de ‘chaise de torture’ die Pieter spotte wellicht (her-) kennen als een van de zes tronen die werden gecreëerd voor de lancering van het laatste seizoen van die serie. Desondanks voelt Pieter zich met deze vondst als een kind aan de voet van de kerstboom.



EEN PERFECTE DAG

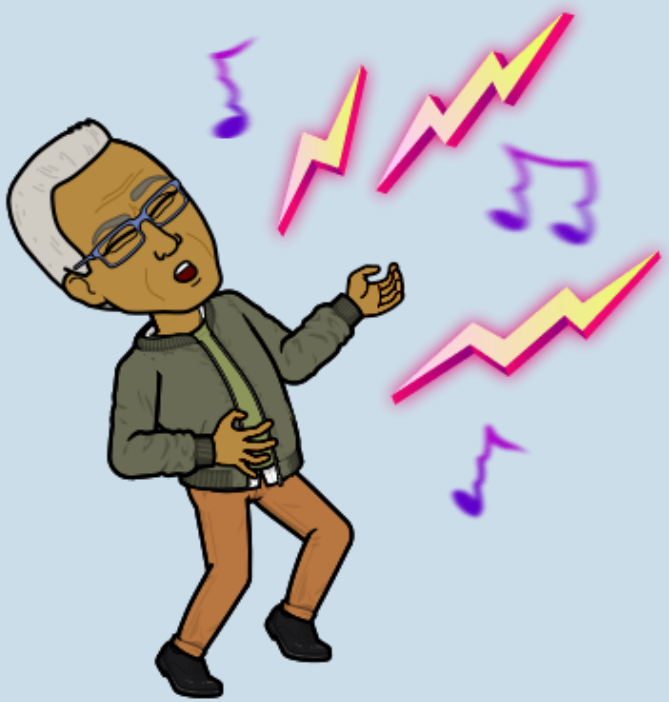


Het was een perfecte dag. Een dag waarop het reizende gezelschap weer ontdekt dat echte liefde een wonder is. Dat alles (Perfect Day, Lou Reed; True love, that's a wonder, Sandy Coast) werd dan ook bezongen door Hans 'The Guitar Man'. Als toetje bij een heerlijke barbecue welk door KRAS (goed voor uw ontspanning en al uw vakanties) werd verzorgd.

The Guitar Man, bijgestaan en aangevuurd door zijn vaste roadie Carmen, verzorgde een prachtig avondconcert voor alle gasten van Domaine Saint-Étienne Marie. Hij bleek een meer dan waardige vervanger van Tante Klaar. Tante Klaar wilde niet komen, omdat ook Theo niet kwam. Dat laatste is jammer, want als Tante Klaar komt, is het altijd feest. Maar, zoals gezegd, Als Tante Klaar komt, kan Theo niet komen. Of hier sprake is van een familievete is onduidelijk, maar dat Tante Klaar niet zou komen, werd duidelijk toen Buum John tijdens de aan de barbecue voorafgaande borrel op zijn welbekende Roosje bezong ("Ieder meisje dat moet weten dat zij een mooie roos bezit die in het midden is gespleten binnen rood en buiten wit. Iedere maand dan moet zij bloeien, bloeit zij niet dan is zij ziek; en als de tuinman dan komt sproeien bloeit zij 9 maanden niet. Maarrrr dan, 9 maanden later leest men in de Twentsche krant, Tubantia dat het meisje is bezweken aan een kamerolifant")

Voor Smalle, de partner van Jan Achterhoek was dit allemaal zo machtig dat haar spontaan een kroon de mond uit glipte. Het was kortom een heerlijke barbecue, waarbij voor zover bekend en vanwege de heersende eenkennigheid niemand van het gezelschap vreemd ging, , al was wellicht menig hoofd er stiekem wel mee bezig. Dat althans doet het feit dat "I Still Haven't Found What I'm Looking For" (liedje van U2) uit volle borst met Hans 'The Guitar Man' werd meegezongen wel vermoeden.


Coca-Cola
Borreltijd ???
neem er een heerlijk
Jeanse Borrelplank bij
Olijven
Jeanse kaasjes
diverse Worst
Rauwe Ham
Nootjes
Patat
Bitter Gaerutuur
Bamibiak
Knoket
225



UITGELATEN

Over sommige dingen en momenten raak je niet snel uitgesproken. Dit geldt ook voor de heerlijke avond die Marga en Peter, de kraste knarren van de camping – want jeugdiger dan de oudere jeugd die van het evenement genoot – hun gasten bereidden. Pieter wil niet beweren dat het dak er vanaf ging (dat was namelijk al open) en ook niet dat het publiek op tafels en stoelen ging staan (hetgeen voor de meeste aanwezigen ook een hachelijke onderneming zou zijn geweest), maar uitgelaten was het publiek wel.

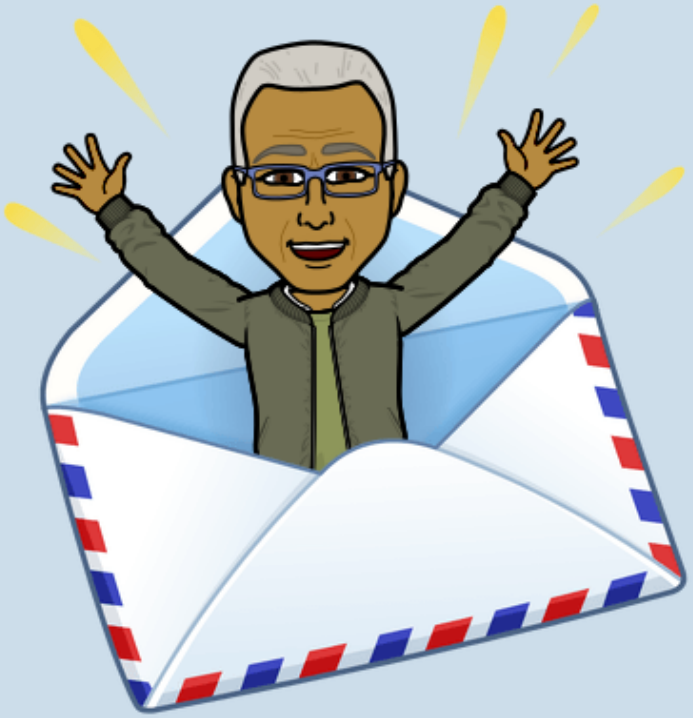
Nu ben je natuurlijk al snel uitgelaten als je een avondje uitgaat, maar toch. Het was min of meer een festival van (oude) liefde. En daarvan weten wij, dat die niet snel roesten wil. Natuurlijk, hier en daar piepten en kraakten de beenderen, maar dat mocht de pret niet drukken. En al had dat wel gemogen, het gebeurde niet.

Marga Kras was dan ook in de wolken: “Een festival van liefde, zó moet ons leven zijn. Want allen die zo zijn als wij, da’s ware zonneschijn. Een festival van liefde, dat wil toch iedereen! ’t Is zonder liefde zo alleen. Er was dan ook niemand die niet wist waarom hij hier vanavond kwam.”

Deze laatste constatering doet echter geen recht aan het feit dat Pieter ook wel hoorde fluisteren: “Ik heb het gevoel dat er iets niet klopt. Ik ben zo bang, voor het geval ik van mijn stoel val. En ik vraag me af hoe ik in godsnaam de trap af zal komen (die er overigens niet was!) met al die clowns links van mij en zoveel jokers rechts. Ik zit vast in het midden en ik vraag me af wat ik moet doen.” Omdat schrijven iets fluisteren is wat door niemand gezegd wordt, kan het echter ook zo maar zijn dat Pieter dit laatste allemaal verzint, omdat hij Hans “The Guitar Man” het hoorde zingen (Stuck in the middle with you; Stealers Wheel).


Malibu
Sunrise
GLACES
eXtrême

LIEFDESVERKLARING



Pieter krijgt in reactie op zijn verhalen over het mysterie van het vreemdgaan de nodige aanzoeken. Soms uit vreemde en onverwachte hoeken. Zo stuurde ene Jeroen hem het volgende bericht: “

Hey Pieter, Yes het is lang geleden. Te lang als je het mij vraagt. Je frequent benaderen en op de hoogte van mijn liefdesleven liep daardoor een beetje in de soep. Maar niet getreurd.... Het was komkommer seizoen. Je kent het wel. Iedereen op vakantie en alles op zijn 31ste. Zeker de afgelopen weken omdat het zo lekker warm was. De perfecte tijd dus om weer even op adem te komen en plannen te smeden voor een toekomst samen. En natuurlijk hoogste tijd om jou weer even in de juiste stemming en op het verkeerde pad te brengen. Misschien heb je er wat aan... Even je focus op iemand anders. Op mij dus! Een filmpje kijken over iets wat lekker ondeugend is, maar waar ik stiekem wel van droom. Jij misschien juist niet, maar daar breng ik dan wel verandering in. Laat eerst je hoofd en fantasie maar even op hol slaan. Ik hoor het wel als je op de goede weg en dus het slechte pad bent!”

Pieter wil en zal zijn lezers en lezeressen zijn reactie niet onthouden.
“Lieve Jeroen, (al is het waarschijnlijk beter om ‘beste Jeroen’ te schrijven, om zo valse verwachtingen en verkeerde ideeën te voorkomen),

“Vreemdgaan is leren groeien, leren waar naar toe te groeien, leren wat goed en slecht is, leren wat wenselijk en ongewenst is, leren wat te kiezen en wat niet te kiezen. Omdat ik niet bepaald een goede leerling ben is dit alles mij te hoog gegrepen. Ik denk veel aan de toekomst, want het is daar dat ik de rest van mijn leven zal doorbrengen, maar in dat denken ben ik jou nog niet tegengekomen. Ik vrees dus dat er geen plaats is voor jou in mijn toekomst.”


All the Best
CARTE POSTALE
Paris



MET DE SCHRIK VRIJ KOMEN

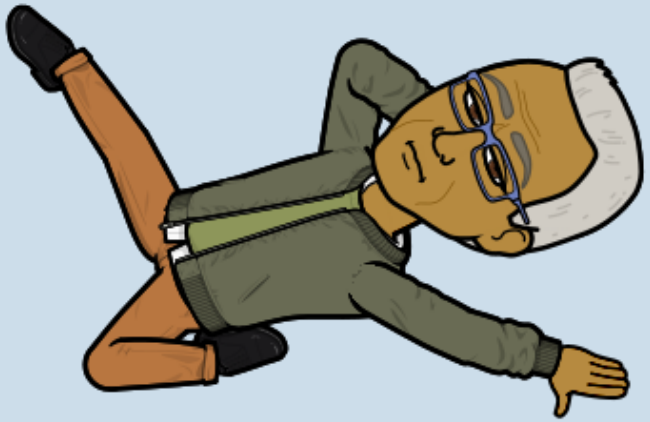
Wie denkt dat het ‘the day after’ de grandioze barbecue wel een dag van serene rust zal zijn (we zijn allemaal van een zekere leeftijd) zit er finaal naast. Er werd gegolfd, gebouled en geborreld. Tijdens die borrel lette Pieter even niet goed op en meende hij Freek Chevron te horen zeggen dat hij en zijn vrouw de volgende dag naar de terminale baden zouden gaan. Die boodschap zomaar even tijdens een borrel publiekelijk maken, dat is nogal wat. Pieter daarover: “Ik bedoel maar, denk je aan een beetje verstrooiing na noeste arbeid, schrik je wakker uit de verveling van het nietsdoen met zoiets! Ik schrok mij een hoedje – terwijl ik die niet eens bij mij had en trok zelf lijkwit weg.”

Bekomen van de schrik en beter luisterend bleek het nog niet eens een stormpje in een glas (bad)water en allemaal te draaien om een bezoek aan een thermaal bad in de omgeving, een badgelegenheid met natuurlijk mineraalwater en een minimale watertemperatuur van 20 graden Celsius van een warmwaterbron. Hetgeen een wijze les oplevert: Schrik niet van wat je hoort, voordat je het gezien hebt!

In zijn onderzoek naar het mysterie van het vreemdgaan ontdekte Pieter ook dat er – zelfs net om de hoek bij hem – kampeerders zijn die er alles aan doen om hun geliefde in het vizier en binnen de hekken te houden. Ze schrikken er niet voor terug hun geliefde een voet dwars te zetten als het gaat om het afsnijden van het pad naar de weg van het verkeerde pad. Hele omheiningen worden opgetrokken rond hun caravan. En dat alles om de partner (en honden, dat moet gezegd) binnen de perken te houden. De vraag die zich opdringt is: wie zal de bewakers bewaken? Aan gevoelens kan immers niemand iets doen, ze zijn er en ontsnappen aan elke vorm van censuur en beperking. Of, zoals een niet bij name te noemen persoon Pieter toevertrouwde: “Ik ben hopeloos verliefd. Nu nog een meisje vinden dat met mij die gevoelens wil delen.”



PIROUETTE CHARDONNAY



Buum John wil zich op momenten nog wel eens even terugtrekken van het onderzoek naar het mysterie van het vreemdgaan. Dit, omdat hij ook het repertoire van het hete levenslied moet onderhouden, zijn stem moet smeren of – zoals op deze donderdagavond (het is 8 september 2022) om een nieuw danspasje te oefenen.

Buum John had zijn stembanden als stevig gesmeerd en oefende een zogenaamde ‘pirouette Chardonnay’. Een pirouette is een beweging uit het ballet waarbij de danser ronddraait op één been. Dat is op zichzelf al een hele prestatie, maar de ‘pirouette Chardonnay’ is zo mogelijk nog lastiger uit te voeren. Het idee hiervan is om, na het nuttigen van een of meerdere glazen Chardonnay, diezelfde ronddraaiende beweging op één been te maken. Dat laatste lukte Buum John helaas niet. Hij plofte als een stervende zwaan op de grond. Gelukkig had hij zijn gebruikelijke oranje tutu of tuniek (nog) niet aan, want de aanblik was anders hysterisch geweest.

Nadat Buum John was opgeraapt en – voor zover mogelijk – weer aan elkaar geplakt en opgelapt, is getracht hem te troosten met enige opbeurende woorden van Pieter: “Ik groeide op met negen broers. Zo heb ik leren dansen - wachtend voor het toilet. Desondanks werd ik al heel snel uit de balletles gegooid, omdat ik een liesspier had verrekt, en die was niet van mij. Sindsdien beschouw ballet als iets dat puur vrouwelijk is. Ballet is een vrouw, een tuin met prachtige bloemen, en de man is de tuinman. Wat een tuinman nodig heeft om te tuinieren is een gietijzeren rug met een scharnier erin. En dat scharnier bezit jij overduidelijk niet!”

Daarmee wist Buum John zich voldoende opgevangen, want zodra het drama de humor ontmoet, ontstaat zoiets als troost.


DANCE
CHARDONNAY
2017
Dance
CALIFORNIA

HUMOR EN HUMEUR



Vreemdgaan brengt veel emoties met zich, en hartenleed. Toon Hermans zei het ooit al: “Als je met het verkeerde been uit bed bent gestapt, doe je er goed aan er maar weer in te stappen en het nog eens over te doen.” Maar, zo moet Pieter concluderen, als je met het juiste been in het verkeerde bent gestapt bent doe je er juist geen goed aan er opnieuw in te stappen.

Deze en andere wetmatigheden zijn regelmatigheden in de natuur die onontkoombaar zijn. Anders dan juridische wetten die men moet gehoorzamen (maar die men zou kunnen ontduiken), kan niets of niemand wetmatigheden in de natuur ontduiken. Jezelf bedriegen bijvoorbeeld, zonder het te merken, is even gemakkelijk als het moeilijk is anderen te bedriegen, zonder dat zij het merken.

Menig bedrieger komt dan ook bedrogen uit als het gaat om het humeur dat hij aantreft als het uitkomt. Wat wellicht uitkomst brengt is dan het bezit van een beetje humor. Humor is een prachtige waterlelie die wortelt in het troebele water van verdriet. Het leven moet daarom met liefde en humor worden genomen: liefde om het te begrijpen en humor om het te verdragen.

Dat laatste lukt niet iedereen. Zo ontmoette Pieter tijdens zijn ontdekkingsreis ene mevrouw Zachrijn. Haar gezicht slaagt er niet in slaagt ook maar een vermoeden van de plooien van een glimlach te suggereren. Zij kijkt brommerig, chagrijnig, geïrriteerd, gemelijk, humeurig, kniezerig, korzelig, kregel, mopperig, morose, narrig, nors en nurks tegelijk. Wat overigens niets hoeft te zeggen over haar humeur. Echter, wanneer een goed humeur kan worden beschouwd als een van de allerbeste kledingstukken die men in de samenleving kan dragen, dan is hier toch sprake van een hele slechte kledingkeuze.


Retail Therapy



BUBBELENDE WIJN EN STILSTAAND WATER

Na een goede nacht was het reisgezelschap voldoende bekomen van de capriolen van Buum John en dus werd er een uitgebreid bezoek (met rondleiding èn proeverij) afgelegd aan de caves van Maison J.B.CLAIR. Sinds 1536 produceren zij rode en roséwijnen.

In 1896 maakten grotten met daarboven enorme kelders (gebouwd door dezelfde metselaars als de Tâche-dam in Renaison) de productie van de eerste mousserende wijnen van de Côte Roannaise mogelijk.

Een bezoek aan deze kelders is een bijzonderheid, want volgens hun informatie beperken ze het aantal bezoekers per bezoek en dragen ze maskers! Het beperkte aantal bezoekers kan wel kloppen, want buiten Buum John, Tigerlady Wil, Pieter lief Adri en Pieter zelf waren er in de verre omtrek geen bezoekers te bekennen. De maskers echter hebben wij niet gezien. Droeg onze gids die wel, dan was het een verdraaid goed masker, dat ook nog eens redelijk Engels sprak.

Nadat Pieter en de zijnen de producten geproefd, gekeurd en in kleine voorraad ingeslagen hadden, werd koers gezet naar Les Barrages de Renaison. De twee stuwdammen van Renaison – waarvan het gezelschap er maar een wist te vinden - zijn kunstmatig aangelegd en bieden een groene omgeving met opmerkelijke uitzichten.

Pieters' lief Adri was eigenlijk wat teleurgesteld, want had hier watervallen verwacht, waar het water met donderend geraas naar beneden valt. Het stille water van het stuwmeer was voor haar dan ook een deceptie. Voor Pieter echter was het een verademing: "Want," aldus Pieter, "Een (spraak)waterval heb ik dag- en dagelijks bij mij, dus dat natuurverschijnsel is mij zeer bekend."




deep breaths

PANIEK EN OPSTAND



Kent u het verhaal van het het Liwwadder Bieroproer van 1487? Toen klonken in plaats van de bierpullen de wapens! Hetzelfde dreigde tijdens het borreluur op deze – daardoor bijna gedenkwaardige – vrijdag. De oorzaak daarvan bleek een onverwacht dus niet voorzien tekort aan bier. Was er op woensdagavond volgens Hans “The Guitar Man” nog genoeg voor iedereen, nu bleek het aangeslagen vat niet te smaken en een ander vat was er niet!

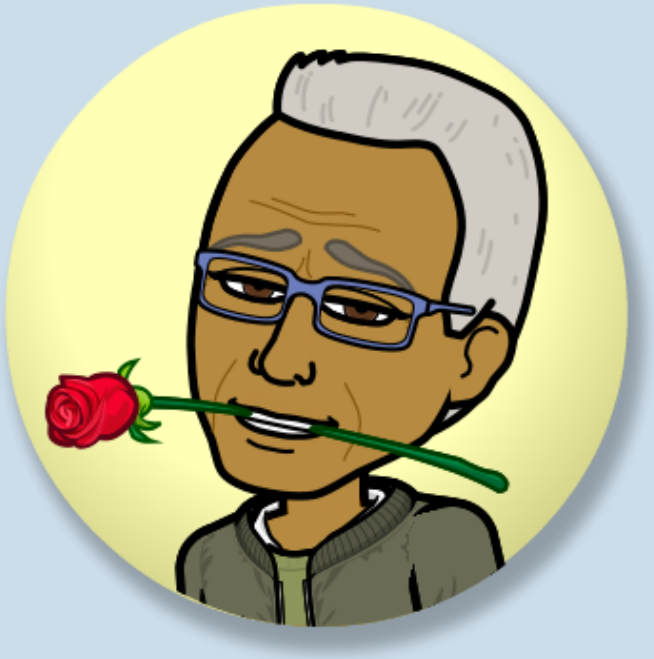
Opstand en muiterij dreigden en dat was uitbaatster Marga aan te zien. Radeloosheid, schrik, spanning, verontrusting, vrees èn paniek schoten als de kleuren van een regenboog over haar gezicht, omdat zij en haar Peter nog niet wisten hoe groot de ramp was waar zij hun gasten aan bloot stelden. Het is verbazingwekkend hoeveel paniek een eerlijk en hard werkend iemand kan verspreiden. Gelukkig was dit alles slechts een kwestie van seconden. Want toen Marga met haar dienblad zwaaide en Duveltjes uit haar doosje toverde wist zij daarmee de ergste nood en dorst te lenigen. De op ontketenen staande ‘opstand der grijzen’ werd zo snel de kop ingedrukt. Volgens ooggetuigen werd daarmee ook een heuse plundertocht door een hinkend scharrelende menigte voorkomen.

Onderwijl was Peter in zijn stalen ros gestegen en met gezwinde spoed onderweg naar de brouwers van het gerstenat voor een nieuw voorraad. Want dat is Peter: een ornament in welvaart en een toevlucht bij tegenspoed. Dat maakte hem echter geen held in de ogen van Marga. “Laten wij eerlijk zijn”, zo stelt zij nuchter, “Elke held uit de geschiedenis wordt kleiner als je je in hem verdiept. En verdiepen wij ons in de geschiedenis van dit alles, dan is Peter niet de held van het verhaal, maar de oorzaak van dit alles. Als hij had gedaan wat hij behoorde te doen, verdiende hij lof, nu verdient hij pek met veren!”

Met deze verklaring werd de zaak gesloten, het restaurant geopend en de rust hersteld.


Richard Bos, Alexander Russchen & Gerard Boersma
Liwwadder
BIER
oproer
www.mudhoen.com
Liwwadder
BIER
oproer
www.mudhoen.com

LET YOUR LOVE FLOW



Was het opzet met liefde, of was het bedoeld als een stille bijdrage aan zijn zoektocht naar het mysterie van het vreemdgaan? Pieter weet het niet. Wat hij wel weet dat hij zomaar op zijn werktafel het blad ‘Let your love flow’ vond. Een blad over de wereld van ontmoeten. Er hing, wat Pieter betreft, duidelijk de geur van liefde omheen! Van wie of wat is Pieter onbekend gebleven, maar het blad kan Pieter toch niet links laten liggen. Hij leest met rode oortjes het blad van voor naar achter en weer terug. Dat laatste blijkt overigens minder ontsluierend.

Volgens relatiepsychologen, zo leert Pieter, zoeken vreemdgaande partners elkaar op uit onbewuste motieven en stommelen zij meestal halfblind een relatie in. Ook, al vermoeden zij dat het niet helemaal klopt wat zij doen. Naar het schijnt heet dat negatieve verstrikking: je bent dan verslingerd aan de ander zonder stevig ik. De beste remedie daartegen, zo leest hij, is een beetje bang blijven de ander (niet die vreemde, maar de jou bekende liefde) te verliezen! Als je niet meer bang bent, dan moet je oppassen! Ben je eenmaal zo ver, dan weet je: of de deur nou dicht is of niet, jij trapt hem wel open. Helemaal als er aan de andere kant verleidelijk wordt gefluisterd: “Jij hebt de ballen, maar ik draag ze!”

Pieter gelooft blijft desondanks geloven dat er op elk potje slechts èèn dekseltje past. Anderen menen daarentegen dat er meerdere dekseltjes op èèn potje, of meerdere potjes onder èèn deksel passen. En er zijn ook potjes die op andere potjes passen. Net zoals er deksels zijn die op andere deksels passen. Er zijn, zo blijkt, mensen die deksels en potjes verzamelen. Zij blijken experts! Zij spreken erover als over een extended family, ook al blijkt het vervolgens een familie waarvan de leden elkaar niet kennen of niet meer kennen willen. Sprekend met èèn van hen vertrouwt deze Pieter toe: “Ik wilde zijn wie ik was. Mijzelf letterlijk blootgeven.” Waarop Pieter nuchter zegt: “Dan wordt je toch nudist!”


flow
Let your LOVE flow
EXTRA DIK THEMA NUMMER
» VRIJHEID IN DE LIEFDE EEN ODE AAN JEZELF BLIJVEN »
INTERVIEW schrijverskoppel ROB VAN ESSEN EN LIZE SPIT
» ZELFCOMPASSIE

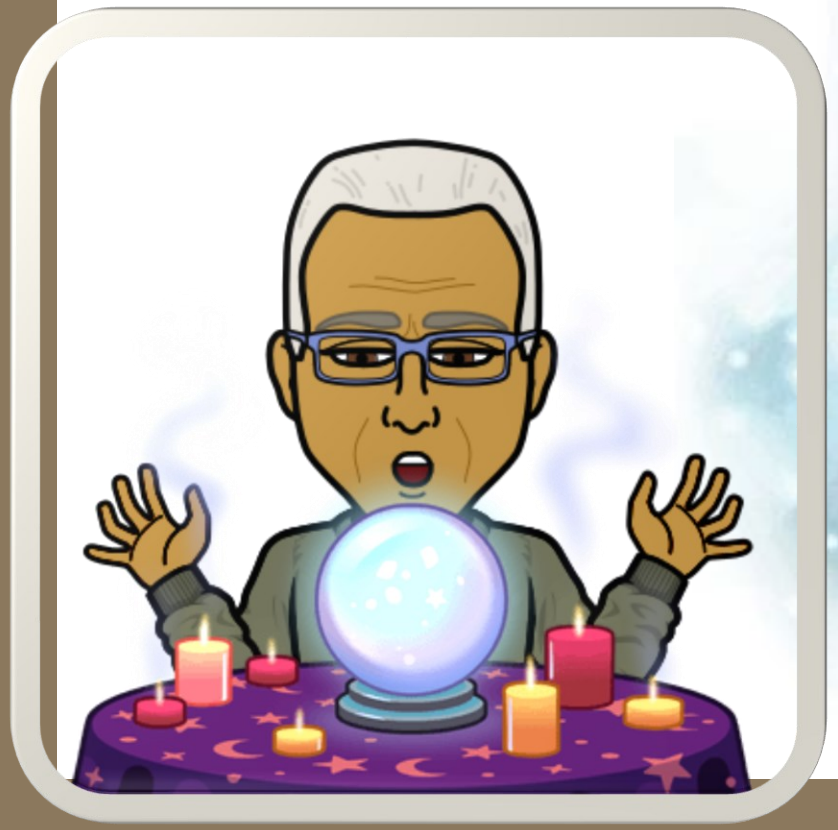
GISELLE

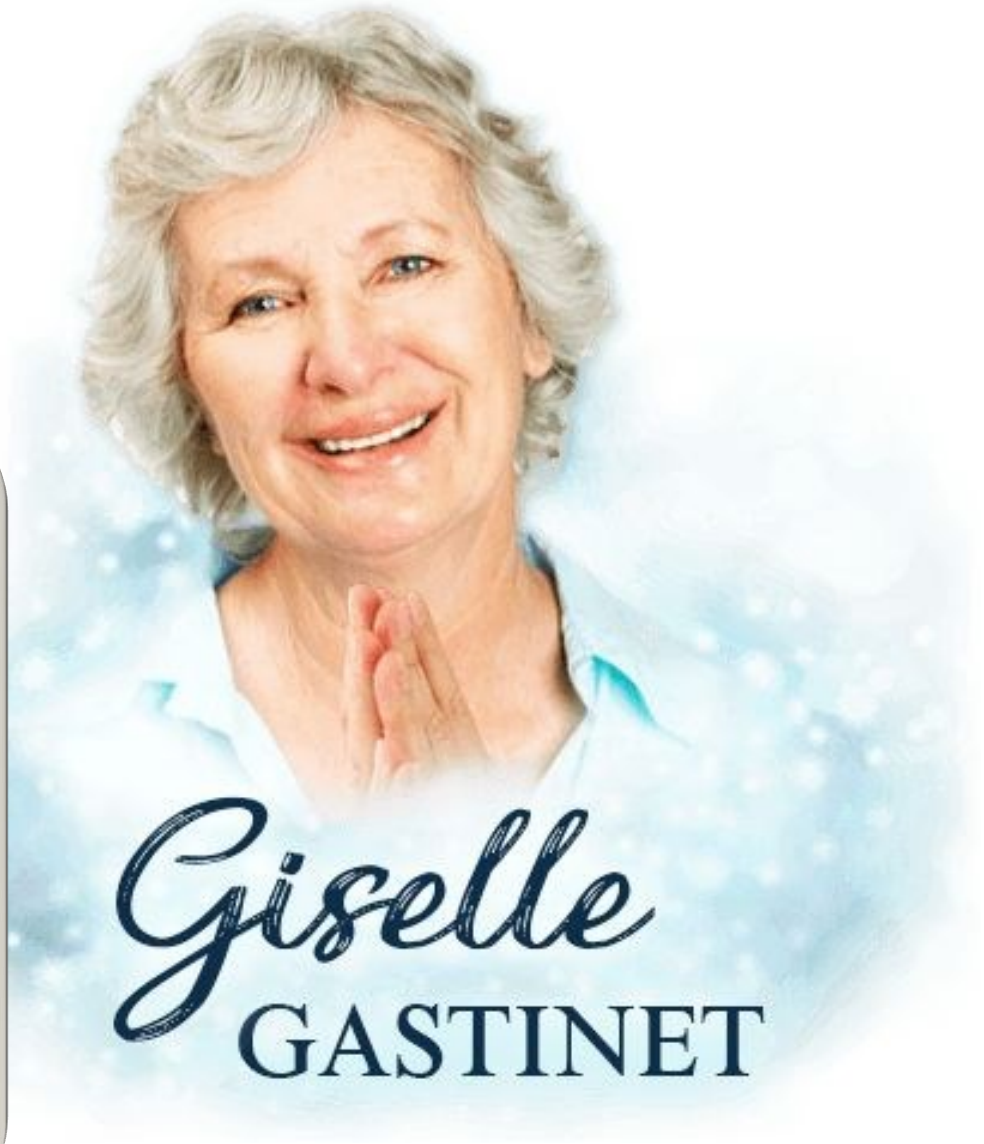


Terwijl Pieter na het lezen van het door een onbekende aan hem toegezonden magazine de zaterdagrust geniet, ontvangt hij een bericht van een van zijn lezeressen, een zogenaamd ‘medium’:
“Jouw situatie heeft mijn volle aandacht. Jij behoeft de hulp van iemand die jou de waarheid in niet mis te verstane bewoordingen kan zeggen …Tenzij je er niet uit wilt komen natuurlijk. Ik kan jou met mijn Tarot-lezingen zeer precieze informatie geven die jou leven kan veranderen als je dat echt wilt. Eén stap naar mij toe en je zal het te weten komen. Je hoeft slecht te zeggen (schrijven mag ook): ‘Ja Giselle, ik wil de waarheid weten over mijn situatie’.”

Pieter echter heeft geleerd, dat men zich beter nooit tot het pad der ondeugd kan laten verleiden. Zeker tegenwoordig niet. Mannen worden door een vrouw verleidt met de stopwatch in de ene, de vruchtbaarheidskalender in de andere hand en op het kussen ligt het chequeboek ter ondertekening al klaar. Men mag in fantasie verleiden, maar daar moet het dan ook wel bij blijven.

Pieter lijkt dan ook niet te verblikken of te verblozen bij lezing van het bericht. Fanmail als deze krijgt hij bij voortduring. Hoeveel waarzeggers al wel niet beweerden dat ze aan de hand van tekens, gebeurtenissen of omina de toekomst van hem konden 'lezen' of hem in contact konden brengen met zijn voorouders of zijn èchte liefde! Zijn commentaar is dan ook kort en bondig: “Wie gelooft dat mijn ideaal en doel buiten mij liggen, boven de wolken, in het verleden of in de toekomst, gaat buiten zichzelf en zoekt voldoening waar het niet gevonden kan worden. Hij of zij zal overal naar oplossingen en antwoorden zoeken behalve waar ik ze vind: in mijzelf en het nu!”




Giselle
GASTINET

GEER GRIJPSTRA



U zult zich misschien afvragen of Pieter bij zijn onderzoek naar het mysterie van het vreemdgaan zonder een vorm van bewaking of beveiliging kan. Horden fans en fanatiekelingen brengen toch een zeker risico met zich! Ook Pieter vond dat, maar de redactie van De Kolderkrant meende dat Pieter zich daar geen zorgen over hoefde te maken. Op deze zaterdag bleek waarom zij dat met zoveel overtuiging brachten.

Pieter ontdekte namelijk – bij toeval – dat Staatsraad Van der Molen (met Sonja aan zijn zijde) op de achtergrond gezorgd had voor een eigen beveiliging van Pieter. In de persoon van Geer Grijpstra. Geer diende ooit als diender (en dus agent) in het Amsterdamse politiekorps en mag dus beschouwd worden als een collega van de beroemde Jurre de Cock (met C-O-C-K). Naar Pieter begreep vormde Grijpstra een duo met Rinus de Gier, maar die is hier ter plaatse niet gesignaleerd.

Geer is het type veldwachter. Een soort van Bromsnor zeg maar, maar dan zonder snor, uniform en zwaard, want hij is incognito. Het type agent waarvoor de oudere jeugd van nu (Swiebertje uitgezonderd) vroeger nog respect had. Al was het maar vanwege de kolenschoppen van handen die Pieter meende te zien. Deze doen vermoeden dat Geer vroeger heel wat hooi met de vork verzet heeft. Hetgeen niet vreemd is, als je weet dat Geer de zoon van een boer is.

Geer Grijpstra kent dus de wereld van het boerenbedrijf èn de politie. En dat is een combinatie die in Nederland dezer dagen best eens bruggen zou kunnen slaan tussen werelden die door het overheidsbeleid tegenover elkaar opgesteld worden. Het mag dus eigenlijk wel bijzonder (en dus verontrustend) genoemd worden dat Geer Grijpstra desondanks is vrijgemaakt voor de beveiliging van Pieter en zijn entourage.



DWANGVOLGER



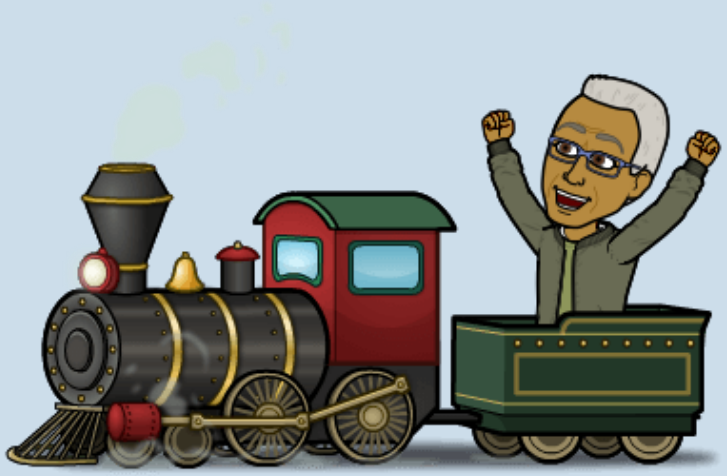
Sommige van de volgers van Pieter zijn ware stalkers. Giselle, zo leert Pieter, is er zo een. Deze heks en dit medium stuurde Pieter alwèèr een berichtje:
Hallo Pieter, Het leven is niet goed voor je geweest, dat weet ik en dat tweet ik (en zo ligt voor je het weet heel Pieters liefdesleven op de digitale snelweg). *Goedhartig als je bent, heb je veel gezaaid, maar de oogsten hebben te lang op zich laten wachten. Is het tijd om medelijden te hebben met jezelf en op te geven? Nee, Pieter! Je geestelijk dier getuigt van het tegenovergestelde. Zijn boodschap is duidelijk: onderneem actie en een nieuw leven zal zich aanbieden! Ik zal je pad verlichten. Ja, klik op onderstaande link* (deze is veiligheidshalve door de redactie verwijderd) *en ik zal je gidsen naar het geluk en de voorspoed die je verdient. Ik vertel je er alles over op deze pagina. Ik reken op jou, ik heb heel wat te onthullen."*

Giselle is als vlieg rond een pot stroop en Pieter zou haar het liefst doodslaan. Er is nu eenmaal in de mensen een drang tot vernielen, een drang tot doodslaan, tot vermoorden en razend zijn. Uit eerbied voor het leven, maar eerlijk gezegd meer nog vanwege de aanwezigheid van Geer Grijpstra, en daarmee de aanwezigheid van de handhaver der wetten, ziet Pieter daarvan af. Pieter daarover: "Wijsheid schenkt me de rust om te accepteren dat mensen onwetend zijn, Geer de moed om de wet te handhaven als ik vijandig ben, en de wet om te beseffen dat moord illegaal is. Al valt dat laatste mij zwaar, want visioenen van de brandstapel of het schavot passeerde met groot gemak de lijst van opties die ik overwoog."

Pieter legt zich daarom node neer bij de vaststelling dat er twee dingen op aarde simpel zijn: over het verleden praten en de toekomst voorspellen. "Van dag tot dag een helder inzicht hebben, dat is een andere en mij gegeven zaak."


TRICK OR TREAT

VICHY EN ZO



Nadat Pieter zijn bekomst van Giselle van zich af had geschreven wachten hem andere belangrijke taken. Zo was daar het verzoek om naamswijziging van Freek. Hij is nu officieel Freek Chevron gedoopt, omdat in Pieters verslaglegging elke gelijkenis met bestaande personen of gebeurtenissen op louter toeval moet berusten. Om diezelfde reden zullen wij hier niet herhalen hoe Freek Chevron eerder werd aangeduid.

Na deze administratieve handeling brachten Buum John, Tigerlady Wil de Jager, Pieters' lief en Pieter zelf achtereenvolgens een bezoek aan een brocante in Creuzier-le-Vieux en Creperie Clémentine in Vichy. In deze laatste uitspanning werd de dorst gelest en de magen gevuld. Dit alles was kinderspel bij wat er daarna volgde. Op verzoek van Pieters' lief, de koningin van het spraakwater, werd een heuse rijtoer door Vichy georganiseerd en genoten.

Het kan gelegen hebben aan de voorbereiding, maar het kan ook de gebrekkige communicatie met de plaatselijke bevolking geweest zijn. Hoe het ook zij, de belangstelling voor de rondrit van het kwartet Nederlanders was niet bepaald om naar huis te schrijven. Er stonden zeker geen mensen op stoelen en banken langs het parcours en er hingen ook geen uitzinnige fans uit de ramen of over de balkons. Je zou zelfs kunnen beweren dat de trottoirs er verlaten bij lagen. Dit gebrek aan belangstelling kon de pret en het genot van het gezelschap overigens niet drukken. Zij genoten ruim 35 minuten van de route door het centrum van Vichy en stonden toen weer op straat!

De conclusie van dit alles? Het is misschien sneller een mijl door de stad te reizen, maar voor de details van wat je ziet kun je toch maar beter een goed boek lezen. Bovendien hoef je de wereld niet rond te reizen om te begrijpen dat de hemel ook in den vreemde - blauw is.


AP-835-BB

VAN HET PADJE ZIJN



„Ons land is van het padje”, betoogt Pieter Pottenkijker. Oorlog, personeelsgebrek, stikstof, de asielcrisis, een naderende winter die de energierekening nog meer zal doen laten stijgen én onderzoek naar het mysterie van het vreemdgaan: de zorgen zijn haast niet meer op de vingers van één hand te tellen. Het bisdom Roermond hoeft bovendien niet meer elke week een mis te houden. In de kerken worden nog maar weinig huwelijken gesloten en ook het aantal doopsels neemt af. De kerk gaat weer ondergronds, en dat doen vreemdgangers veelal ook. Dus de kans dat zij de kerk en de vreemdgangers elkaar in het riool gaan ontmoeten groeit met de dag. Met als grootste risico dat de kerk alles weer met de mantel (of is het de pij?) der liefde zal willen bedekken.

Pieter en zij die in zijn gezelschap verkeren lopen intussen het risico van fouilleringen bij winkelcentra door zwaarbewapende militairen op straat: in Frankrijk zijn beperkende terreurmaatregelen namelijk nog altijd van kracht. “De dreiging van terrorisme is een achtergrondgeluid dat niet verdwijnt. Zeker in en van de hogere kringen wier handel en wandel langs De Blauwe Wip ik denk bloot te leggen. Al realiseer ik mij dat ‘bloot’ in dit verband wellicht een gewaagde woordkeuze is.

De lezers en lezeressen die het onderzoek naar ‘Het Mysterie van het vreemdgaan’ volgen, zullen wellicht denken: “Wat is dat nu weer voor gebazel. Is Pottenkijker een beetje in de war, of prettig gestoord wellicht, of is hij de spreekwoordelijke weg kwijt?” Pieter is echter beslist in zijn reactie: “Ik was de weg een klein beetje kwijt maar ik denk dat ik weet hoe ik weer op het padje kom. Daar was alleen een beslissing voor nodig die ik erg lastig vond om te maken en daarom uitstelde. Maar dat helpt uiteindelijk niet echt hé, dat uitstellen. Dus daarom heb ik mijn kompas gezocht en zo de rode draad in het verhaal hervonden.”


I'm LoSt

DE RODE DRAAD



De rode draad in de meeste mysteries is dat zij moeilijk opgelost worden omdat er te weinig wetenschappelijke bewijzen voorhanden zijn. Doordat de menselijke kennis echter elke dag toeneemt, zijn er ook fenomenen die ooit als onverklaarbaar golden maar inmiddels niet langer een mysterie zijn, bijvoorbeeld waarom mensen niet van de onderkant van de aarde kunnen afvallen. Dit geeft hoop dat veel zaken die ons vandaag de dag onduidelijk zijn ooit alsnog een wetenschappelijk sluitende verklaring zullen krijgen.

Hoewel er voldoende wetenschappelijk bewijs is van het vreemdgaan als feit, heeft Pieter het mysterie van het vreemdgaan nog steeds niet weten te ontrafelen. Hij komt tot de conclusie dat vreemdgaan een onbegrijpelijk begrijpelijk en net zo onverklaarbaar als verklaarbaar feit is. Het is een fenomeen dat door de natuur en de aantrekkingskracht gecreëerd is en wordt. Gelukkig blijkt vaak de verleiding niet aantrekkelijk genoeg om ervoor te bezwijken. Tegelijkertijd heeft Pieter met zijn reis naar de hem vreemde omgeving geleerd dat je niet bang moet zijn voor het vreemde.

“Een vreemde in je huis of relatie vinden”, zo concludeert Pieter, is écht iets anders dan thuiskomen in den vreemde. De ervaring van vreemdeling zijn en het verlangen om thuis te komen wordt door miljoenen mensen gedeeld. Soms snijden ze diepe en uitermate pijnlijke voren in mensenlevens, zoals bij vluchtelingen of gedwongen migranten. Soms zijn ze milder van aard, zoals bij mensen die vrijwillig een vakantie in den vreemde opzoeken en daar een warm welkom en thuis vinden. Dat laatste mochten wij bij Domaine Sainte Marie ervaren. En voor de lezers en lezeressen die zich desondanks voelen aangetrokken tot het idee van vreemdgaan heb ik een veilig advies: Als je een man of vrouw zoekt die aantrekkelijk, grappig, slim, vol zelfvertrouwen, gevoelig, sexy, toegewijd en romantisch is, ga dan naar de film.”



OPWINDING



Nu de rode draad is getrokken en daarmee de conclusie, loopt voor Pieter en de zijnen het onderzoek naar het mysterie van het vreemdgaan ten einde. De redactie van De Kolderkrant heeft hen nog een dagje respijt gegeven, maar dan moet het ook wel klaar zijn. Dus geniet het gezelschap – samen met de overige gasten van Domaine Sainte Marie – van een heerlijk zonnige maandagmiddag en een daarbij passende verfrissing.

Nu bij eenieder hier bekend is dat Pieter een veelgelezen schrijver is, komen er steeds meer zogenaamde ‘aangevers’ bij. U kent ze wel, de dames en heren die overal een grap in zien of een dubbele laag. Zo werd Pieter verzekerd dat hij toch zeker melding moest maken van de eend die later die dag door Dick Vlieg klaargemaakt zou worden. Of de eend is klaargekomen, weet Pieter niet. Wel zag hij later die avond de gasten van Dick Vlieg met een voldaan gezicht (en kennelijk gevulde maagjes) naar huis gaan.

Van andere aard is – zo leert Pieter van Marga’s Peter – de opwinding die zich van Peter meester maakt als hij zich moet verstaan met Fransen over, laten wij zeggen een lekke band. Bij het opgewonden standje dat zich dan meester maakt van Peter is Babylonië nauwelijks nog een spraakverwarring te noemen. De gevoelens van zijn hart, de opwinding van zijn passies, de heftigheid van zijn genegenheden, verdrijven alle redelijkheid, en reduceert deze normaliter diepzinnige filosoof tot slechts een wanhopig mens. En, omdat opwinding moet leiden tot onmiddellijke actie, anders verlies je de kracht van het moment, keert Peter dan vaak met een rood hoofd en onverrichterzake bruusk huiswaarts.

Het zijn kortom de doodgewoonste dingen die Pieter vandaag nog aan het schrijven brengen. Zaken waarover je niet te diep hoeft na te denken, want bij de meesten heeft rond het avonduur het kijken gewoon de plaats van het denken ingenomen.


STOP

TRANEN MET TUITEN



Het is bekend: er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan. Voor Buum John, Tigerlady Wil de Jager, Pieters' lief Adri en Pieter zelf is de tijd van gaan nu dan gekomen. En dus volgde er een emotioneel afscheid. Pieter hield het kort en bondig, want je hebt niks aan het verlengen van het afscheid. Je verlengt niet de aanwezigheid maar het vertrek. Bovendien voelen niet zij die verlaten de pijn van het afscheid; de achterblijvers lijden! Zij missen vanaf nu immers het goede gezelschap van een gevierde zanger, een gerespecteerde lady, de verfrissing van een nooit stilvallende spraakwaterval en – ietsje minder wellicht – een graag gelezen schrijver. Als zullen er ook zijn die opgelucht adem halen, omdat zij – nu de schrijver is verdwenen – weer vrijuit spreken kunnen. Belangrijker nog is het weten dat de pijn van het afscheid niets is, vergeleken met de vreugde van het weerzien. En dat weerzien komt er. Zeker wanneer Staatsraad Van de Molen (met Sonja aan zijn zijde) in zijn zieltjes-voor-het-boulen-actie slaagt. De eerste opties zijn inmiddels genomen en anderen hebben de agenda al getrokken. Buum John heeft beloofd dat hij – samen met Tigerlady Wil de Jager – alles op alles zal zetten op het volledige duo – en daarmee dus ook Buum Hennie en zijn rots Henny – volgend jaar bij Domaine Sainte Marie op de planken te brengen.

Over de terugreis valt verder weinig te melden. Zij werd in ieder geval grotendeels onder een zonnige hemel verreden. Dankzij Margriet Vlieg, het weervrouwtje van Domaine Sainte Marie. Als zij in de ochtend als eerste in de deur verschijnt, is het op zeker mooi weer. Is het daarentegen het weermannetje dat de deur opendoet, dan hebben wij het ergste te vrezen. De attente lezer heeft het dus wel begrepen: Margriet stond vanochtend als eerste in de deur! Al is het een raadsel hoe het weermannetje toen al op straat kon staan. Of hij moet, zoals vandaag de dag wel vaker gebeurt, uit het raam gevallen zijn. Enfin, dat (of wat anders) zal hopelijk voldoende zijn voor een volgens mysterie. Tot dan!


okay,
Byeee!


Coca-Cola
Borrelfijd ???
Franse Borrelplank bij




Coca-Cola
Borrelfijd ???
neem er een heerlijk
Franse Borrelplank bij
* Olijven
* Franse kaasjes
* droge Worst
* Rauwe Ham
* Nootjes
7,95
Patat €2.50
mayonaise €0,25
kruidige
Gehakt-balletjes
voor bij
de borrel
7,50
met
saus
Bitter
Garnituur
7.50
Bamiblok
2.75
Kroket
2,25


Leffe
Hawaiian Punch
geen ingang
accès interdit
GLACES
Nestlé
extrême




Hoegaarden Rosé
Sangria
Leffe
Hawaiian Punch
geen ingang
accès interdit
Hurricane Malibu Sunrise
Hoegaarden Witbier






Bienvenue
dans notre boutique
3 Salles d'exp
pour découvrir
OSEZ
- RÉSERVER




ÉQUIPEMENT TECHNIQUE DE L'HABITAT
SPA ET BALNÉO
HAMMAM ET SAUNA
SALLE DE BAIN


él : 04.77.96.06.63
CHAPONS


CRUZ
RAMIREZ
51




LES LAPALISSADES
BAR DES AMI
3SO HF 75
CENTRE FRANCE
CAVOK
EIFFAGE
BOUYGUES

UNE BORNE
EST A VOTR
PLACE JE
(GUIDAGE S

COLOFON

September 2022

Idee/Tekst

Peter Paul J. Doodkorte/Pieter Pottenkijker

ISBN

9789080412590

Realisatie

Uitgeverij DE OVERKANT

&

DE KOLDERKRANT

